

**ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA PRÁVNICKÁ**

KATEDRA OBČANSKÉHO PRÁVA

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Zastavení exekuce

Zpracovala: Bc. Hana Hýsková

Plzeň 2020

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Ing. Radka Zahradníková, Ph.D., LL.M.

Originál zadání DP

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci zpracovala samostatně, a že jsem vyznačila prameny, z nichž jsem pro svou práci čerpala způsobem ve vědecké práci obvyklým.

.....

V Plzni dne 13. 4. 2020

Bc. Hana Hýsková

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat mé vedoucí práce JUDr. Ing. Radce Zahradníkové, Ph.D., LL.M. za cenné rady při psaní této diplomové práce.

Dále děkuji všem, kteří mě podporovali po celou dobu studia.

Obsah

OBSAH	5
SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK	7
ÚVOD	8
1 CHARAKTERISTIKA EXEKUCE	10
1.1 HISTORICKÝ VÝVOJ EXEKUČNÍHO ŘÍZENÍ.....	10
1.1.1 <i>Exekuce na českém území od roku 1918</i>	11
1.2 SOUČASNÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA.....	13
1.3 ZÁKLADNÍ TERMINOLOGIE.....	14
1.3.1 <i>Exekuce versus výkon rozhodnutí</i>	14
1.3.2 <i>Vykonávací řízení versus exekuční řízení</i>	15
1.3.3 <i>Exekuce versus exekuční řízení</i>	16
1.4 PRŮBĚH EXEKUCE.....	16
1.5 SKONČENÍ EXEKUCE.....	19
2 ZASTAVENÍ EXEKUCE	20
2.1 AKTIVNÍ LEGITIMACE.....	20
2.2 OBSAH NÁVRHU.....	21
2.3 POSTUP ZASTAVENÍ EXEKUCE.....	22
2.4 ÚČINKY ZASTAVENÍ EXEKUCE.....	24
2.5 DIFERENCIACE NÁVRHU NA ZASTAVENÍ EXEKUCE A ZPĚTVZETÍ EXEKUČNÍHO NÁVRHU.....	25
3 DŮVODY ZASTAVENÍ EXEKUCE	26
3.1 DŮVODY ZASTAVENÍ EXEKUCE DLE USTANOVENÍ § 268 ODS. 1 PÍSM. A) OSŘ.....	26
3.2 DŮVODY ZASTAVENÍ EXEKUCE DLE USTANOVENÍ § 268 ODS. 1 PÍSM. B) OSŘ.....	27
3.3 DŮVODY ZASTAVENÍ EXEKUCE DLE USTANOVENÍ § 268 ODS. 1 PÍSM. C) OSŘ.....	28
3.4 DŮVODY ZASTAVENÍ EXEKUCE DLE USTANOVENÍ § 268 ODS. 1 PÍSM. D) OSŘ.....	29
3.5 DŮVODY ZASTAVENÍ EXEKUCE DLE USTANOVENÍ § 268 ODS. 1 PÍSM. E) OSŘ.....	32
3.6 DŮVODY ZASTAVENÍ EXEKUCE DLE USTANOVENÍ § 268 ODS. 1 PÍSM. F) OSŘ.....	34
3.7 DŮVODY ZASTAVENÍ EXEKUCE DLE USTANOVENÍ § 268 ODS. 1 PÍSM. G) OSŘ.....	36
3.8 DŮVODY ZASTAVENÍ EXEKUCE DLE USTANOVENÍ § 268 ODS. 1 PÍSM. H) OSŘ.....	38
3.9 DALŠÍ DŮVODY PRO ZASTAVENÍ EXEKUCE.....	40
3.9.1 <i>Zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 2 OSŘ</i>	40
3.9.2 <i>Zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 3 OSŘ</i>	40
3.9.3 <i>Zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 4 OSŘ</i>	41
3.9.4 <i>Zastavení exekuce dle ustanovení § 55 odst. 6 EŘ</i>	42
3.10 DŮVODY PRO ZASTAVENÍ KONKRÉTNÍHO ZPŮSOBU EXEKUCE.....	42
3.10.1 <i>Zastavení exekuce dle ustanovení § 290 OSŘ</i>	42
3.10.2 <i>Zastavení exekuce dle ustanovení § 326a OSŘ</i>	43
3.10.3 <i>Zastavení exekuce dle ustanovení § 336m odst. 1 OSŘ</i>	44
3.10.4 <i>Zastavení exekuce dle ustanovení § 336i odst. 2 OSŘ</i>	45
3.10.5 <i>Zastavení exekuce dle ustanovení § 338n odst. 6 OSŘ</i>	45
3.10.6 <i>Zastavení exekuce dle ustanovení § 338w odst. 3 OSŘ</i>	45
3.10.7 <i>Zastavení exekuce dle ustanovení § 338za odst. 1 OSŘ</i>	46
3.10.8 <i>Zastavení exekuce dle ustanovení § 344 odst. 3 OSŘ</i>	46
3.10.9 <i>Zastavení exekuce dle ustanovení § 348 odst. 3 OSŘ</i>	47
4 NÁHRADA NÁKLADŮ PŘI ZASTAVENÍ EXEKUCE	48
4.1 NÁHRADA NÁKLADŮ PŘI ČÁSTEČNÉM ZASTAVENÍ EXEKUCE.....	49
4.2 NÁHRADA NÁKLADŮ U ZASTAVENÍ EXEKUCE PRO NEMAJETNOST (USTANOVENÍ § 268 ODS. 1 PÍSM. E) OSŘ).....	49
5 AKTUÁLNÍ OTÁZKY ZASTAVENÍ EXEKUCE	51

5.1	POSTIH SJM V EXEKUCI A JEJÍ ZASTAVENÍ	51
5.2	ZASTAVENÍ EXEKUCE NA ZÁKLADĚ NEPLATNÉ ROZHODČÍ DOLOŽKY	53
5.3	ZASTAVENÍ EXEKUCE DLE NÁVRHU NOVELY OSŘ A EŘ	56
6	SROVNÁNÍ S PRÁVNÍM ŘÁDEM SLOVENSKE REPUBLIKY	59
	ZÁVĚR.....	63
	RESUME.....	65
	KLÍČOVÁ SLOVA/ KEYWORDS	66
	SEZNAM LITERATURY A INFORMAČNÍCH ZDROJŮ.....	67

Seznam použitých zkratek

ČR – Česká republika

EP – zákon č. 233/1995 Z. Z., o soudních exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov.

EŘ – zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

ET – Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů.

IZ – zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

LZPS – usnesení č. 2/1993 Sb., usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení listiny základních práv a svobod jako součástí ústavního pořádku České republiky.

NOZ – zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

NS – Nejvyšší soud České republiky.

OSŘ – zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

RozhŘ – zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů. ÚS – Ústavní soud České republiky.

Úvod

Pro svou diplomovou práci jsem si vybrala téma „Zastavení exekuce.“ Jedná se o problematiku, která je v současné době velmi diskutována, a to nejen odbornou veřejností, neboť je vzhledem k současnému trendu zadlužování a zvyšování počtu exekucí více než aktuálním tématem. Účelem exekuce je vynutit splnění povinnosti vyplývající z exekučního titulu ve prospěch oprávněného, kterou povinný dobrovolně nesplnil. Obecně existují dvě možnosti, které vedou k ukončení exekuce, a to splnění povinnosti či právě zastavení exekuce, které je předmětem této práce. S ohledem na dvoukolejnou právní úpravu této oblasti je nutné předeslat, že ve své práci používám pojem „exekuce“, nicméně na místech, kde cituji zákon či ustálenou judikaturu, které se vztahují k výkonu rozhodnutí, ponechávám pojem „výkon rozhodnutí“.

Podkladem pro zpracování diplomové práce jsou zejména texty právních předpisů a příslušná komentářová literatura, odborná literatura a důvodové zprávy. Pro upřesnění závěrů z uvedených podkladů a rozšíření výkladu je používána judikatura a články z odborných právních periodik. S ohledem na skutečnost, že předmětem diplomové práce je zpracování právního tématu, je nejčastěji využívanou metodou práce metoda deskripce a analýzy. Dále je daná problematika podrobena metodě syntézy a při porovnání právních úprav zastavení exekuce v České republice a Slovenské republice využívám metodu komparace.

Diplomová práce je rozčleněna do 6 kapitol a její systematika je pojata od obecného ke zvláštnímu. První kapitola práce stručně seznamuje čtenáře s exekucí, s jejím historickým vývojem, právní úpravou a podstatnou terminologií. Tuto kapitolu považuji za nezbytnou, neboť její nastínění obecné problematiky složí jako podklad k pochopení konkrétní úpravy dalších kapitol. Druhá kapitola představuje samotné zastavení exekuce a shrnuje jeho procesní úpravu. Třetí kapitola analyzuje rozmanité důvody pro zastavení exekuce. Čtvrtá kapitola, která se zabývá náhradou nákladů při zastavení exekuce, je i přes svůj kratší rozsah neméně důležitou kapitolou, neboť neoddelitelně patří k problematice zastavení exekucí. V páté kapitole jsou popisovány a analyzovány některé z aktuálních otázek zastavení exekuce. Jako velmi podstatnou spornou otázku zde považuji především projednávanou novelu OSŘ a EŘ, neboť zamýšlí významné změny na straně práv věřitelů. Šestá kapitola souhrnně porovnává

současnou českou a slovenskou právní úpravu zastavení exekucí. Poslední kapitola byla zařazena do této práce s ohledem na společnou minulost České republiky se Slovenskou republikou ve formě jednoho státního celku, a zabývá se mimo jiné častou novelizací právních předpisů týkajících se exekucí a jejich dílčími otázkami, díky které se slovenská právní úprava exekuce liší od té české v některých podstatných institutech.

Cílem této diplomové práce je vytvoření komplexního pohledu na zastavení exekuce. Dílčím cílem pro naplnění hlavního cíle je zodpovězení otázky, zda je současná právní úprava dostatečná s ohledem na aktuální vývoj, a dále zhodnocení právní úpravy de lege ferenda.

1 Charakteristika exekuce

1.1 Historický vývoj exekučního řízení

Exekuční právo se vyvíjelo již v právu římském. První zmínky lze nalézt v tzv. Zákoně 12 desek z roku 449 př. n. l., a to konkrétně ve třetí desce. Zde se jednalo především o personální exekuci, kdy dlužník nesl odpovědnost za nesplnění povinnosti svou vlastní osobou, tj. v případě nesplnění povinnosti měl věřitel právo dlužníka prodat do otroctví či jej usmrtit. Od roku 326 př. n. l., kdy byl vydán Poeteliův zákon, byla již možná pouze exekuce majetková, čímž došlo ke zmírnění krutosti dosavadní úpravy. Proces, kdy při exekuci přecházel celý dlužníkův majetek na věřitele, je označován jakožto univerzální sukcese. Prodej pouze jednotlivých věcí, tzv. singulární exekuce, byla používána až v pozdním římském právu. Zpočátku byl proces složen ze dvou fází, a to první části před prétozem (*in iure*) a poté druhé části před soudem (*apud iudicem*). Výrokem soudu (*sententia*) byl následně žalovaný buď odsouzen či osvobozen od splnění žalovaného nároku. Dlužník v úvodu exekučního řízení dostal vždy pariční lhůtu k dobrovolnému splnění povinnosti, což je srovnatelné s dnešní úpravou. Pokud uplynula marně, bylo přistoupeno k exekuci. Na rozdíl od současného pojetí institutu soudního exekutora prétor nepobíral žádnou odměnu za výkon své funkce, a to ani z vymoženého plnění.¹

V období středověku se exekuce postupně rozšířily. Na našem území bylo exekuční řízení dle práva zemského velmi rigidní a poměrně složité. Z tohoto důvodu bylo pro účastníky nutné využívání právní pomoci. Oproti zemskému právu bylo exekuční městské právo jednodušší a tím i rychlejší. Výkon exekuce dle práva městského i práva zemského byl výkonem moci státní, která byla zaštitěna výlučně státními úředníky placenými podle povahy své funkce. Nicméně i nadále zde chyběl institut exekutora, jehož primární funkcí by bylo vymáhání pohledávek. Pokrok ve vývoji civilního procesu a exekučního řízení přišel až s josefínským a západohaličským právem, kdy bylo zavedeno rozlišování exekuce uhrazovací a exekuce zajišťovací. Exekuce byla vykonávána soudy prostřednictvím soudních komisařů či zřízenců soudu.

---

¹ KINCL, Jaromír; URFUS Valentin; SKŘEJPEK, Michal. *Římské právo*. 2. dopl. a přeprac. vyd. Praha: C. H. BECK, 1995, s. 130 – 132.

Dalším důležitým mezníkem historického vývoje exekucí bylo vydání zákona č. 79/1896 ř. z., o řízení exekučním a zajišťovacím (exekuční řád) vydaný zároveň se zákonem č. 78/1896 ř. z., o zavedení zákona o řízení exekučním a zajišťovacím. Rozdíl mezi těmito zákony spočíval ve skutečnosti, že exekuční řád upravoval exekuční řízení jakožto samostatný předpis nezávislý na civilním soudním řízení nalézacím, zatímco uvozovací zákon č. 78/1896 ř. z. ponechával v platnosti některé předchozí zákony omezující výkon exekuce ve vymezených případech. Tyto zákony nabyly účinnosti dne 1. 1. 1898.²

1.1.1 Exekuce na českém území od roku 1918

Recepčním zákonem č. 11/1918 Sb.³ převzala prozatímně Československá republika za účelem zachování právní kontinuity rakousko-uherský právní řád, čímž došlo na jejím území k právnímu dualismu, kdy v českých zemích nadále platily zákony rakouské a na Slovensku původní uherské právo. Stěžejními právními předpisy se tak v Československé republice staly civilní soudní řád s uvozovacím zákonem č. 112/1918 ř. z., zákon č. 113/1918 ř. z., exekuční řád s uvozovacím zákonem č. 78/1918 ř. z. a zákon č. 79/1918 ř. z. I přes snahy o sjednocení procesního práva tento stav trval po celé období první i druhé Československé republiky. V procesním právu došlo ke změnám až po únorovém převratu v roce 1948 a vydáním květnové ústavy. Roku 1951 nabyly účinnosti zákon č. 142/1950 Sb. o řízení ve věcech občanskoprávních (občanský soudní řád), který upravoval nejen nalézací řízení, ale i řízení exekuční a konkurzní.

V souvislosti s Ústavou z roku 1960 byl s účinností od 1. 4. 1964 vydán zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „OSŘ“). Tímto zákonem došlo k nahrazení pojmu exekuce za pojem výkon rozhodnutí a z exekučního řízení se stalo řízení vykonávací. Velkého významu zde nabyly výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, což se s ohledem na období, kdy byla téměř 100% zaměstnanost, dá považovat za výrazně efektivní metodu, dále přikázání pohledávky a prodej movitých a nemovitých věcí.

---

² WOLFOVÁ, Jitka; ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 36–39.

³ Zákon č. 11/1918 Sb., o zřízení samostatného státu československého, ze dne 28. října 1918.

⁴ Ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky.

Po revoluci v roce 1989 se změny právního řádu nevyhnuly ani OSŘ. Pokud se týče oblasti exekucí, došlo novelou zákonem č. 519/1991 Sb. k výrazným změnám v oblasti srážek ze mzdy, příkázání pohledávky a prodeje movitých a nemovitých věcí.⁵

Ke zcela zásadnímu zlomu v oblasti exekučního řízení došlo v roce 2001, kdy byl přijat zákon č. 120/2001 Sb. o soudních exekutorech a exekuční činnosti, tzv. exekuční řád (dále jen „EŘ“), který vešel v účinnost dne 1. 5. 2001, a kterým byl vytvořen institut soukromého soudního exekutora. Účelem vzniku EŘ bylo usnadnění oprávněným osobám, aby se snáze domohli svých oprávněných nároků, neboť dosavadní podoba vykonávacího řízení prostřednictvím soudu se dala označit za velmi zdlouhavou a nedostatečně efektivní. Od vytvořeného institutu soudního exekutora zákonodárce očekával zvýšení efektivnosti a rychlosti procesu vymáhání pohledávek. Nicméně současně byla zachována v účinnosti právní úprava výkonu rozhodnutí dle OSŘ, ke kterému je EŘ koncipován jakožto zvláštní právní předpis.⁶ Tzv. „velká exekuční novela“ provedená zákonem č. 396/2012 Sb., účinným od 1. 1. 2013, byla pokusem o částečné omezení dvojkolejnosti výkonu rozhodnutí/exekuce, nicméně v průběhu legislativního procesu byl obsah novely změněn tak, že výkon rozhodnutí zůstal být nadále přípustným pro všechna rozhodnutí vydaných v občanském soudním řízení kromě rozhodnutí, které lze vykonat v daňové či správní exekuci. Další významnou novelou EŘ a OSŘ byl zákon č. 139/2015 Sb. účinný od 1. 7. 2015, který nově vymezil majetek, který může být předmětem exekuce, a to především ve vztahu ke společnému jmění manželů (dále jen „SJM“). Novela také přinesla povinnost soudního exekutora nahlédnout do seznamu listin o manželském majetkovém režimu před tím, než vydá exekuční příkaz na majetek v SJM.⁷ Další novelou EŘ a OSŘ zákonem č. 164/2015 Sb. účinným od 1. 9. 2015 byl mimo jiné zakotven nový důvod pro zastavení exekuce prodejem nemovité věci, a to § 336 odst. 2 OSŘ a dále bylo určeno nové omezení pro dražbu nemovitostí. Dalšími významnými novelami OSŘ a EŘ byly zákon č. 258/2017 Sb. účinný od 1. 9.

---

⁵ MALÝ, K. *Dějiny českého a československého práva do roku 1945*. 3. přeprac. vyd. Praha: Linde, 2003.s. 335

⁶ Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů ze dne 3. 4. 2001.

⁷ Zákon č. 139/2015 Sb., zákon, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ze dne 27. 5. 2015.

2017, který zakazuje zneužití označení soudní exekutor a exekutorský úřad, zákon č. 298/2017 Sb., účinný od 4. 10. 2017, který rozšířil užití exekuce pozastavením řídičského oprávnění a zákon č. 291/2017 Sb. účinný od 1. 12. 2017, který zakotvil novou preferovanou skupinu pohledávek při tvorbě rozvrhu výtěžku dražby.⁸

1.2 Současná právní úprava

Civilní exekuční právo jakožto součást civilního práva procesního je souborem právních norem, které upravuje a reguluje společenské vztahy v oblasti nuceného splnění povinností uložených exekučním titulem.

Prameny práva exekučního lze stejně jako obecné prameny civilního práva rozdělit na prameny vnitrostátní, nadnárodní a evropské. Na prvním místě v oblasti vnitrostátní právní úpravy je nutné uvést Ústavu České republiky a LZPS. V rámci zákonné úpravy jsou, jak již bylo řečeno výše, zásadními právními předpisy EŘ a část šestá OSŘ. OSŘ normuje v ust. § 251 až § 351a nařízení a provedení exekuce, resp. s ohledem na dvoukolejnost právní úpravy výkon rozhodnutí, a jednotlivé způsoby výkonu rozhodnutí.⁹

Exekuční řád, jakožto *lex specialis* k OSŘ představuje alternativu k vykonávacímu řízení a upravuje především procesní otázky exekuce prováděné soudním exekutorem v součinnosti exekučního soudu. Specialita EŘ je vyjádřena v ust. § 52 odst. 1 EŘ, ve kterém je uvedeno, že pokud nestanoví tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení OSŘ.¹⁰ V řadě případů odkazuje EŘ přímo na aplikaci ustanovení OSŘ, konkrétně např. v ust. § 60, § 65, § 71 EŘ.¹¹ Nicméně zde je nutné upozornit na názvoslovný rozdíl v termínech. OSŘ nepoužívá termín exekuce a odvozené pojmy, nýbrž výkon rozhodnutí. Na toto EŘ reaguje ve svých závěrečných ustanoveních v § 130, kde zakotvuje pravidlo, že pokud je ve zvláštních právních předpisech zmíněn termín soudní výkon rozhodnutí nebo výkon rozhodnutí, rozumí se tím též exekuce dle EŘ. Dále

---

⁸ Zákon č. 291/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ze dne 16. 8. 2017.

⁹ ŠINOVÁ, Renáta; KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ, Ingrid a kol. *Civilní proces. Řízení exekuční, insolvenční a podle části páté OSŘ*. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2015, s. 4.

¹⁰ Dle ust. § 52 EŘ.

¹¹ WOLFOVÁ, Jitka; ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce*. 1. Vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 59.

tam, kde je ve zvláštních právních předpisech užit termín nařízení výkonu rozhodnutí, rozumí se tím taktéž vedení exekuce dle EŘ.¹²

Dalšími důležitými právními předpisy spojenými s exekučním řízením jsou např.:

- NOZ,
- ZOK,
- IZ,
- zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí,
- 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti,
- ET,
- vyhláška č. 329/2008 Sb., o centrální evidenci exekucí.¹³

V oblasti mezinárodního práva lze za základní pramen považovat zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém a mezinárodní smlouvy, které upravují problematiku civilního exekučního práva.

Mezi základní unijní prameny exekučního práva lze zařadit především nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 1215/2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, a dále nařízení Evropského parlamentu a Rady ES č. 805/2004, kterým byl zaveden evropský exekuční titul pro nesporné nároky.¹⁴

1.3 Základní terminologie

Jak již bylo zmíněno výše, názvosloví v oblasti výkonu rozhodnutí a exekuce není sjednocené, což může přinášet otázky při výkladu určitých pojmů.

1.3.1 Exekuce versus výkon rozhodnutí

V tuzemsku je od data účinnosti EŘ zavedena tzv. dvojkolejnost civilního exekučního řízení. Výkon rozhodnutí/exekuce může uskutečňovat pověřený

¹² Dle ust. § 130 EŘ.

¹³ WOLFOVÁ, Jitka; ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce*. 1. Vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 58.

¹⁴ ŠÍNOVÁ, Renáta; KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ, Ingrid a kol. *Civilní proces*. Řízení exekuční, insolvenční a podle části páté OSŘ. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2015, s. 4.

soudní exekutor anebo příslušný soud, přičemž exekuce prováděná soudním exekutorem a výkon rozhodnutí prováděný soudy jsou s ohledem na subsidiaritu OSŘ vůči EŘ v hojných případech podobné. Soudní exekutor je tedy oprávněn vykonávat veškeré úkony, které OSŘ a jiné právní předpisy svěřují pro provedení výkonu rozhodnutí soudu, pokud nestanovuje EŘ jinak. Soudní exekutor v řízení rozhoduje usnesením, proti kterému je přípustné odvolání, stejně jako proti usnesení soudu při výkonu rozhodnutí. Z toho vyplývá, že rozhodnutí soudního exekutora je stejné povahy jako rozhodnutí soudu prvního stupně.¹⁵

Avšak je nutné zmínit základní rozdíly soudního výkonu rozhodnutí a exekuce. Exekuční řízení není na rozdíl od soudního výkonu rozhodnutí děleno na fázi nařízení výkonu rozhodnutí a fázi provedení výkonu rozhodnutí. Dále nepodléhá pravidlům z hlediska věcné a místní příslušnosti. Významným faktorem pro věřitele může být také skutečnost, že činnost soudního exekutora je úplatná, a to obecně dle vyhlášky č. 330/2001 Sb., vyhláška Ministerstva spravedlnosti o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem (dále jen „ET“).

S ohledem na výše uvedené má oprávněný možnost volby mezi exekucí prostřednictvím pověřeného soudního exekutora, která je rychlejší, ale nákladnější, nebo výkon rozhodnutí, které není tolik nákladné, ale s ohledem na svou zdoluhavost trvá podstatně déle.¹⁶

1.3.2 Vykonávací řízení versus exekuční řízení

Vykonávací či exekuční řízení, jakožto jedna ze základních druhů řízení, navazují na řízení nalézací, pokud nebyla splněna povinnost dobrovolně plnit. Jejich úkolem je vynucení práva přiznaného vykonatelným rozhodnutím soudu či jiným vykonatelným exekučním titulem. Jelikož je vykonávací řízení, respektive exekuční, zahajováno na návrh věřitele, jedná se tak až na výjimky¹⁷ o jeho dispoziční oprávnění, který z těchto dvou způsobů nuceného plnění zvolí. Účel těchto řízení je shodný, nicméně se liší v určitých prvcích. Vykonávací řízení

---

¹⁵ WINTEROVÁ, Alena; MACKOVÁ, Alena a kol. *Civilní právo procesní. Část druhá: Řízení vykonávací, řízení insolvenční*. 1. Vydání. Praha: Leges, 2012, 352 s, str. 58-61

¹⁶ WOLFOVÁ, Jitka; ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 8-9.

¹⁷ Exekucí lze vymáhat pouze tituly uvedené v § 40 EŘ.

probíhá před soudem, a to v souladu s částí šestou OSŘ. Exekuční řízení probíhá dle EŘ před soudním exekutorem zvoleným oprávněným. Nicméně v souladu s ust. § 43a musí soudního exekutora nejprve pověřit provedením exekuce soud.¹⁸

1.3.3 Exekuce versus exekuční řízení

Exekuci lze definovat jako přímé postižení majetkové sféry povinného, zatímco exekuční řízení se zaměřuje na realizaci vlastního civilního procesu a vytváří tak procesní rámec tohoto postižení. Exekuce je tedy pojmem užším, než je pojem exekuční řízení. V praxi to znamená, že exekuce může probíhat pouze v rámci exekučního řízení, nicméně během exekučního řízení nemusí nutně dojít k exekuci. Analogicky je taktéž rozlišováno i zastavení exekuce a zastavení exekučního řízení.¹⁹

1.4 Průběh exekuce

Začátek exekučního řízení je určen dnem, kdy byl doručen soudnímu exekutorovi návrh povinného na nařízení exekuce. V okamžiku doručení návrhu přestává plynout promlčecí lhůta, a to až do okamžiku, kdy je exekuční řízení skončeno. Dále vzniká překážka litispendence, tj. překážka již započatého exekučního řízení. Jde o projev ústavněprávní zásady *ne bis in idem*, v jejímž důsledku nelze o jedné věci jednat současně dvěma či více orgány ochrany práva.

Ač je taková možnost diskutována mezi zákonodárci, dle současné právní úpravy nejsou v souvislosti s místní příslušností soudního exekutora stanovena žádná kritéria, jež by určovala, který soudní exekutor má exekuci vykonat.²⁰ Oprávněný má možnost si sám vybrat soudního exekutora dle svého uvážení ze seznamu soudních exekutorů. Vybraný soudní exekutor do 15 dnů od doručení návrhu zašle příslušnému soudu žádost o pověření a nařízení exekuce společně s návrhem na zastavení exekuce a listinnými přílohami. Okamžikem doručení návrhu na pověření soudu dochází zároveň k zápisu informací do rejstříku zahájených exekucí. V případě podání návrhu na nařízení exekuce vícero

---

¹⁸ ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 3. aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2018, s. 41-42.

¹⁹ LAVICKÝ, Petr. Komentář k ustanovení § 44 OSŘ, Systém ASPI. [cit. 15. 2. 2020] Dostupné z: <https://www.noveaspi.cz/products/lawText/13/209/1/2?rem=ob%C4%8Dansk%C3%BD%20soudn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d>.

²⁰ WINTEROVÁ, Alena; MACKOVÁ, Alena a kolektiv. *Civilní právo procesní. Část druhá: Řízení vykonávací, řízení insolvenční*. 1. vydání. Praha: leges, 2015, s. 62–63.

exekutorům, bude k provedení exekuce příslušný ten, který byl v zapsán dříve v rejstříku zahájených exekucí. Z možnosti oprávněného ve věci výběru soudního exekutora a jeho vlastního jedinečného vlivu na skutečnost, zda bude návrh podán, zcela jasně vyplývá dispoziční zásada, kterou je zahájení exekučního řízení ovládáno.²¹

Za situace, kdy jsou splněny veškeré zákonem stanovené náležitosti, je soud povinen soudnímu exekutorovi vydat pověření pro provedení exekuce do 15 dnů od doručení žádosti. Pokud náležitosti nejsou splněny, je soudní exekutor vyzván k tomu, aby exekuční návrh doplnil, nebo je mu soudem udělen pokyn, aby jej částečně či zcela odmítl, zamítl nebo aby zastavil celé řízení. Způsob provedení exekuce soud neurčuje, neboť rozhodnutí o vymožení plnění je zcela věcí soudního exekutora. Pověření je velmi významný soudní procesní úkon, nicméně není soudním rozhodnutím. Z tohoto důvodu jsou stanoveny zvláštní formální náležitosti pro pověření. Pověření je doručováno pouze soudnímu exekutorovi, nikoliv účastníkům řízení, což dle mého názoru velmi urychluje řízení a účinně zamezuje průtahům. Po obdržení pověření pro vedení exekuce začíná zjišťovat a zajišťovat majetek povinného dle ust. § 35a odst. 3 EŘ. Zde lze spatřit velký rozdíl v efektivnosti v porovnání se soudním výkonem rozhodnutí, neboť s ohledem na možnost soudního exekutora zjistit informace o majetku povinného, je schopen určit, který způsob exekuce bude nejúčinnější. Pro získávání informací využívá soudní exekutor součinnost nejen s oprávněným a povinným, nýbrž také se třetími osobami.²² V případě neplnění povinností ze součinnosti je soudní exekutor oprávněn udělit pořádkovou pokutu.²³

Možné způsoby provedení exekuce jsou v EŘ v zásadě shodné s OSŘ. Nicméně EŘ jej rozšiřuje a přináší zefektivnění celého procesu. Soudní exekutor má možnost pro vymožení peněžité pohledávky použít níže uvedené způsoby exekuce:

- „a) srážkami ze mzdy a jiných příjmů,*
- b) přikázáním pohledávky,*

---

²¹ LAVICKÝ, Petr. Komentář k ustanovení § 44 OSŘ, Systém ASPI. [cit. 15. 2. 2020] Dostupné z: <https://www.noveaspi.cz/products/lawText/13/209/1/2?rem=ob%C4%8Dansk%C3%BD%20soudn%C3%AD%20C5%99%C3%A1d>.

²² Např. soudy, orgány státní správy a samosprávy, notáři, fyzické a právnické osoby rozhodující o právech a povinnostech.

²³ ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 3. aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2018, s. 426–427.

- c) prodejem movitých věcí a nemovitých věcí,*
- d) postižením závodu,*
- e) správou nemovité věci,*
- f) pozastavením řídičského oprávnění.*²⁴

Pro povinnost jinou, nežli je zaplacení peněžité částky dle povahy věci, lze exekuci provést:

- „a) vyklizením,*
- b) odebráním věci,*
- c) rozdělením společné věci,*
- d) provedením prací a výkonů.*²⁵

Vyrozumění o zahájení exekuce je doručováno oprávněnému ve lhůtě 15 dnů od doručení pověření k provedení exekuce soudnímu exekutorovi. Povinnému zasílá soudní exekutor vyrozumění o zahájení exekuce nejpozději s exekučním příkazem, a to spolu s exekučním návrhem, kopií exekučního titulu a výzvou k uhrazení vymáhané povinnosti, a to do vlastních rukou s tím, že možnost doručení fikcí není vyloučena. Následky doručení vyrozumění o zahájení exekuce povinnému jsou v rámci majetkové sféry povinného velmi zřejmé, neboť povinný od tohoto okamžiku nesmí nijak nakládat se svým majetkem (tzv. generální inhibitorium). Obligatorní sankcí za porušení generálního inhibitoria, je neplatnost právních jednání, porušujících tuto povinnost. Důležitým prostředkem je zde výzva ke splnění vymáhané povinnosti, ve které je vyčíslen exekučně vymáhaný nárok společně se zálohou na snížené náklady exekuce. Za předpokladu, že povinný splní ve lhůtě 30 dní vymáhaný nárok, vydá soudní exekutor příkaz k úhradě nákladů exekuce, jehož právní mocí je exekuce provedena a zaniká účinek všech exekučních příkazů v dané věci.²⁶

Pokud povinný nevyhoví výzvě ke splnění vymáhané povinnosti, přistupuje soudní exekutor k provádění exekuce v rozsahu odpovídajícím výši plnění. K provedení exekuce vydává soudní exekutor exekuční příkaz, který má srovnatelné účinky jako soudní nařízení výkonu rozhodnutí. Vlastní exekuci lze

---

²⁴ Dle ust. § 59 EŘ.

²⁵ Tamtéž.

²⁶ WOLFOVÁ, Jitka; ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 82–84.

provést až po uplynutí lhůty poskytnuté povinnému ve výzvě ke splnění, zapsání doložky provedení exekuce do rejstříku zahájených exekucí a po nabytí právní moci exekučního příkazu. Exekuční příkaz musí obsahovat obligatorní náležitosti dle ust. § 48 EŘ a také způsob provádění exekuce. Exekucí lze zajistit majetek nanejvýše v rozsahu, který postačuje k uhrazení vymáhané pohledávky, a to včetně pravděpodobné výše příslušenství, pravděpodobných nákladů oprávněného a pravděpodobných nákladů na vedení exekuce.²⁷

1.5 Skončení exekuce

Ke skončení exekuce dochází:

- vymožením nároku oprávněného (ust. § 46 odst. 2 EŘ),
- zaplatí-li povinný vymáhaný nárok ve lhůtě stanovené výzvou soudního exekutora (ust. § 46 odst. 6 EŘ),
- zastavením exekuce (ust. § 55 EŘ).

Za nejžádanější způsob skončení exekuce lze považovat pochopitelně její úspěšnou realizaci uspokojením pohledávky oprávněného a uhrazením nákladů vzniklých v souvislosti s exekucí. Nicméně ne vždy tak exekuce skončí. Zastavením exekuce se věnují následující kapitoly této práce.²⁸

Po skončení exekuce je v souladu s ust. § 46 odst. 8 EŘ povinností soudního exekutora informovat oznámením o skončení exekuce veškeré orgány či osoby, kterým byla v rámci skončené exekuce uložena povinnost, či které ve své evidenci mají poznámku o této exekuci. Orgány či osoby, kterým bylo oznámení doručeno, jsou povinny uvolnit majetek povinného a umožnit mu s ním veškerá dispoziční práva, která vyplývají z jeho vlastnictví postiženého majetku. Současně soudní exekutor zapíše informaci o skončení exekuce do rejstříku zahájených exekucí a také do centrální evidence exekucí.²⁹

---

²⁷ ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 3. aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2018, s. 429–431.

²⁸ WINTEROVÁ, Alena; MACKOVÁ, Alena a kolektiv. *Civilní právo procesní. Část druhá: Řízení vykonávací, řízení insolvenční*. 1. vydání. Praha: leges, 2015, s. 68.

²⁹ WOLFOVÁ, Jitka; ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, 114–115.

2 Zastavení exekuce

Novelou EŘ zákonem č. 286/2009 Sb. bylo významně změněno ust. § 55 EŘ, neboť byla zavedena možnost, aby sám soudní exekutor mohl vydat usnesení o zastavení exekuce, a to v případě, kdy mezi účastníky exekuce nebude spor o zastavení. Do doby účinnosti této novely rozhodoval o zastavení exekuce pouze soud. Soudu nicméně i nadále přísluší rozhodování o sporných zastavení exekucí. Dále byl novelou EŘ zákonem č. 396/2012 Sb. zaveden jediný opravný prostředek proti vedení exekuce, a to právě podání návrhu na zastavení exekuce.³⁰

Zastavení exekuce je prostředkem ochrany účastníků po jejím nařízení, kterým končí řízení, aniž by došlo k uspokojení nároku oprávněného. Pokud se v průběhu exekučního řízení ukáže, že existují důvody, které činí vedení exekuce nadále nepřijatelným, nesmí být v exekuci pokračováno a musí být zastavena. Tyto důvody mohou nastat během exekučního řízení, nebo nastaly již před jeho zahájením, nicméně jejich existence vyšla najevo až během řízení.

Zastavení exekuce se neruší exekuční titul ani dosud provedené úkony, avšak další úkony směřující k vynucení povinnosti a k uspokojení práv oprávněného se již nadále neprovádějí. Rozhodnutí o zastavení exekuce vytváří překážku *res iudicata* (překážka věci rozhodnuté) v závislosti na skutečnosti, z jakého důvodu bylo o zastavení exekuce rozhodnuto. Překážka *res iudicata* je vytvořena za podmínky, pokud je návrh na zastavení podán podložen stejnými skutečnostmi, jako byl již pravomocně zamítnutý návrh na zastavení exekuce.³¹ Důvody, pro které může být exekuce zastavena, jsou podrobně analyzovány v kapitole č. 3. Zastavení exekuce je myslitelné jen v těch případech, kdy exekuce již byla nařízena a v této věci lze rozhodovat pouze do doby, než je exekuce provedena či než exekuce zanikla.³²

2.1 Aktivní legitimace

K podání řádného návrhu na zastavení exekuce je nezbytné mít pro tento úkon tzv. aktivní legitimaci. Tuto aktivní legitimaci pro podání návrhu na zastavení exekuce mají především samotní účastníci exekučního řízení. Okruh

---

³⁰ KASÍKOVÁ, Martina; ŠIMKA, Karel. *Exekuční řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 386.

³¹ TRIPES, Antonín. *Exekuce v soudní praxi*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2006, s. 154-155.

³² ZHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 3. aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2018, s. 433.

účastníků exekučního řízení, je vymezen v ustanovení § 36 odst. 1 a 2 EŘ, zásadně shodně s vymezením v § 255 OSŘ. Jsou jimi:

- oprávněný,
- povinný,
- manžel povinného.³³

Exekuci lze také zastavit z moci úřední exekutorem, a to i bez návrhu³⁴ či soudem, a to na základě podnětu soudního exekutora nebo bez jeho návrhu.³⁵ Zatímco oprávněným a povinným může být podán jak návrh na částečné zastavení exekuce, tak návrh na zastavení exekuce v jejím plném rozsahu, manžel povinného je legitimován pouze k podání návrhu na částečné zastavení exekuce, a to jen v rozsahu postižení jeho majetku nebo majetku v SJM.

Mimo výše uvedených osob však existují i další osoby, které mají oprávnění k podání návrhu na zastavení exekuce, i když nejsou uvedeny v § 36 EŘ či § 255 OSŘ. Takovou osobou může být např. plátce mzdy povinného dle § 290 odst. 1 OSŘ, plátce mzdy manžela povinného dle ust. § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ³⁶ či osoba, která podala excindační (vylučovací) žalobu dle § 267 OSŘ a pravomocným rozhodnutím soudu bylo stanoveno, že tato osoba má k věcem postiženým exekučním příkazem právo nepřipouštějící exekuci.³⁷ Pokud by byl návrh na zastavení exekuce podán osobou, která k takovému úkonu nebyla oprávněna, soud musí tento návrh odmítnout.³⁸

2.2 Obsah návrhu

Pro stanovení obecných náležitostí návrhu na zastavení exekuce se použije úprava OSŘ, neboť v EŘ není obsaženo zvláštní ustanovení, které by upravovalo

---

³³ KASÍKOVÁ, Martina; ŠIMKA, Karel. *Exekuční řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 194.

³⁴ Např. zastavení exekuce pro bezvýslednost dle § 268 odst. 1 písm. e) OSŘ nebo zastavení exekuce pro nezaplacení zálohy dle ust. § 55 odst. 2 EŘ.

³⁵ KASÍKOVÁ, Martina; ŠIMKA, Karel. *Exekuční řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 390-391.

³⁶ SVOBODA, Karel; SMOLÍK, Petr; LEVÝ, Jiří; ŠÍNOVÁ, Renáta a kol. *Občanský soudní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 1172.

³⁷ § 267 OSŘ

³⁸ KASÍKOVÁ, Martina a ŠIMKA, Karel. *Exekuční řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 233.

obecné náležitosti návrhu. Náležitosti návrhu se mohou lišit s ohledem na skutečnost, kterým subjektem je návrh podáván. Náležitosti návrhu na zastavení exekuce jsou tedy shodné s obecnými náležitostmi návrhu na zahájení řízení. Tyto obecné náležitosti jsou upraveny v ust. § 79 odst. 1 OSŘ. Návrh na zastavení exekuce musí označovat skutečnosti rozhodné pro zastavení exekuce a obsahovat navrhované důkazy spolu s listinami přiloženými k prokázání tvrzení obsažených v návrhu.³⁹ Pokud v návrhu nejsou splněny obsahové náležitosti, vyzve soudní exekutor navrhovatele podle ust. § 52 odst. 1 EŘ a ust. § 43 odst. 1 OSŘ k odstranění vad návrhu či jeho doplnění. Pokud nejsou vady ve stanovené lhůtě odstraněny, pak soudní exekutor návrh na zastavení exekuce odmítne dle ust. § 55 odst. 1. Proti odmítnutí je připuštěno podat odvolání, o kterém rozhoduje exekuční soud.⁴⁰

2.3 Postup zastavení exekuce

Návrh na zastavení exekuce podává povinný exekutorovi ve lhůtě do 15 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o důvodu pro zastavení exekuce. V souladu s ustálenou judikaturou je tato lhůta lhůtou pořádkovou, nikoliv propadnou, tj. jejím uplynutím nevznikají žádné právní následky a soud povinen ke skutečnostem uvedeným v návrhu přihlédnout, a i o opožděném návrhu věcně rozhodnout, pokud obsahuje skutečnosti zakládající důvod pro zastavení exekuce.⁴¹ Lhůta zůstává zachována i za situace, kdy je návrh učiněn u exekučního soudu, který jej následně postoupí příslušnému exekutorovi. Naopak oprávněný není pro podání návrhu vázán žádnou lhůtou, stejně tak jako manžel povinného.⁴²

Pokud jsou v návrhu na splněny všechny náležitosti, vyzve exekutor všechny účastníky exekuce, aby se vyjádřili, zda s návrhem souhlasí, a aby se v případě, pokud s tvrzeními obsaženými v návrhu nesouhlasí, k návrhu vyjádřili a doložili svá tvrzení. Výzva účastníkům by měla vždy obsahovat odkaz na ust. § 101 odst. 4 OSŘ s tím, že pokud se nevyjádří ve stanovené lhůtě, bude exekutor

---

³⁹ IŠTVÁNEK, František. Komentář k ustanovení § 79 OSŘ, Systém ASPI. [cit. 10. 2. 2020] Dostupné z: https://www.noveaspi.cz/products/lawText/13/13000/1/2?#c_153681.

⁴⁰ LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 409 – 410.

⁴¹ Usnesení NS ze dne 20. 2. 2014, sp. zn. 21 Cdo 3439/2013.

⁴² KASÍKOVÁ, Martina; ŠIMKA, Karel. *Exekuční řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 384 – 385.

předpokládat, že daný účastník nemá proti postupu soudního exekutora námitky. Pokud všichni účastníci s návrhem souhlasí či je předpokládán s ohledem na ust. § 101 odst. 4 OSŘ jejich souhlas, vyhoví soudní exekutor návrhu a exekuci svým usnesením zastaví. S ohledem na skutečnost, že předpoklad souhlasu je upraven v OSŘ, nikoliv v ust. § 55 odst. 3 EŘ, které upravuje problematiku výzvy účastníků k vyjádření, mělo by toto ustanovení de lege ferenda obsahovat i zakotvení této možnosti. Exekutor může o zastavení exekuce rozhodnout pouze z toho důvodu, který účastník řízení zastavení exekuce navrhl, případně se kterým byl účastníky projeven souhlas. Pokud některý z účastníků s návrhem nesouhlasí, přísluší rozhodnutí o tomto sporu soudu s tím, že exekutor mu spis s návrhem na zastavení exekuce a nesouhlasnými vyjádřeními ostatních účastníků postoupí k rozhodnutí.⁴³

Sám soudní exekutor může i bez návrhu účastníků rozhodnout o zastavení exekuce, a to ze všech důvodů, které mu k tomu OSŘ dává. Nejčastěji je tato možnost využívána exekutorem k zastavení exekuce dle ust. § 268 odst. 1 písm. e) OSŘ, tj. z důvodu nemajetnosti povinného. Před vydáním takového rozhodnutí musí exekutor zjistit stanovisko oprávněného prostřednictvím výzvy k vyjádření. Také tato výzva může obsahovat upozornění na možný postup dle ust. § 101 odst. 4 OSŘ. Pokud oprávněný projeví souhlas se zastavením exekuce, exekutor vydá usnesení o zastavení exekuce a odůvodní náklady exekuce a náklady oprávněného. Proti tomuto usnesení mohou účastníci podat odvolání k místně a věcně příslušnému krajskému soudu.

Pokud se zastavením oprávněný nesouhlasí, postoupí žádost spolu s exekučním spisem příslušnému soudu.⁴⁴ Současnou právní úpravu, kdy exekutor rozhoduje ze své pozice o návrzích účastníků a zastavuje exekuci na základě nesporného návrhu, zatímco v případě sporu je rozhodnutí věcí příslušného soudu, lze považovat za dostatečnou, neboť rozhodnutí o sporné otázce náleží v souladu s právem na spravedlivý proces nestranné instituci.

Ve výše uvedených případech tedy soud posoudí komplexně důvody navrhovaného zastavení exekuce, sporné skutečnosti mezi účastníky a také rozhodne, zda bude dostačující rozhodnout pouze dle exekučního spisu, či zda je

---

⁴³ ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 3. aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2018, s. 433.

⁴⁴ KASÍKOVÁ, Martina a ŠIMKA, Karel. *Exekuční řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 390 - 391.

věc natolik sporná, že je nutné nařizovat ústní jednání. Nicméně ve většině případů je rozhodnuto bez nařízení jednání, protože posouzení zastavovacích důvodů závisí zpravidla pouze na posouzení právních skutečností. Výjimkou je dle ust. § 269 odst. 2 OSŘ jednání o případech uvedených v ust. § 268 odst. 1 písm. g) a h) OSŘ, kdy se zpravidla rozhoduje po předchozím jednání, neboť je zde zvýšená potřeba provedení dokazování. O zastavení exekuce rozhoduje soud na návrh nebo i bez návrhu, pokud sám zjistí některý ze zákonných důvodů pro její zastavení.⁴⁵

Opravným prostředkem proti rozhodnutí o zastavení exekuce je žaloba pro zmatečnost dle ust. § 229 odst. 4 OSŘ či dovolání.⁴⁶

2.4 Účinky zastavení exekuce

Pokud byla exekuce právoplatně zastavena, oprávnění soudního exekutora vést exekuci ve smyslu provádění procesních úkonů, které vedou k postižení vlastnictví povinného, tímto zaniká. Se zastavením exekuce dále končí účinnost veškerých exekučních příkazů vydaných v jejím rámci, čímž končí mimo jiné zákaz nakládání s majetkem povinného.⁴⁷ V souladu s ust. § 46 odst. 8 EŘ je exekutor povinen zaslat oznámení o zastavení exekuce veškerým orgánům či osobám, které ve své evidenci vedou poznámku o probíhající exekuci anebo jim byla v této exekuci uložena povinnost. V oznámení exekutor dále označí exekuční příkazy, jejichž účinky zastavením exekuce zanikly. Oznámení o zastavení exekuce exekutor rovněž zašle účastníkům řízení, pokud si jej vyžádají.⁴⁸

Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že zásah do vlastnického práva povinné osoby musí být pouze dočasného charakteru, kdy poté, co zaniknou účinky exekučního příkazu, musí dojít k okamžitému oznámení této skutečnosti příslušným subjektům.⁴⁹

---

⁴⁵ SVOBODA, Karel; SMOLÍK, Petr; LEVÝ, Jiří; ŠÍNOVÁ, Renáta a kol. *Občanský soudní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 1125.

⁴⁶ Usnesení NS ze dne 3.10.2017, sp.zn. 20 Cdo 4038/2017.

⁴⁷ LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 400; s. 405.

⁴⁸ Dle ust. § 46 odst. 8 EŘ.

⁴⁹ Rozsudek MS ze dne 27. 6. 2019, sp. zn. č. j. 10 A 38/2017-29.

2.5 Diferenciace návrhu na zastavení exekuce a zpětvzetí exekučního návrhu

Od návrhu na zastavení exekuce je nutné rozlišovat zpětvzetí exekučního návrhu dle ust. § 96 odst. 1 OSŘ, kterým disponuje oprávněný a může jej využít do doby, nežli je o něm pravomocně rozhodnuto. Z ust. § 96 OSŘ vyplývá, že pokud dojde ke zpětvzetí exekučního návrhu, soud zastaví řízení a zároveň se ruší rozhodnutí vydaná v tomto řízení. Nicméně tzv. teorie projevu, kdy soud při posuzování procesních úkonů nezjišťuje skutečnou vůli účastníka, který daný úkon učinil, má v tomto případě své meze. Za situace, kdy účastník učiní zpětvzetí návrhu na zahájení jen podmíněně, soud ke zpětvzetí nepřihlíží.⁵⁰ Také případný nesouhlas povinného se zpětvzetím návrhu na exekuci není pro rozhodnutí o takovém úkonu důležitý, a to ani v odvolacím řízení, neboť vzhledem k povaze exekučního řízení je nemyslitelné, aby pokračovalo, pokud to není vůlí oprávněného.⁵¹

Rozdílem mezi těmito procesními prostředky je tedy skutečnost, že na základě návrhu na zastavení exekuce může dojít k zastavení exekuce, a naopak na základě zpětvzetí exekučního návrhu dochází k zastavení exekučního řízení.

---

⁵⁰ SVOBODA, Karel; SMOLÍK, Petr; LEVÝ, Jiří; ŠÍNOVÁ, Renáta a kol. *Občanský soudní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 405.

⁵¹ Usnesení NS ze dne 3. 5. 2005, sp. zn. 20 Cdo 2861/2004.

3 Důvody zastavení exekuce

3.1 Důvody zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. a) OSŘ

„Výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže byl nařízen, ačkoli se rozhodnutí dosud nestalo vykonatelným“⁵²

Uvedené ustanovení dopadá na situace, kdy až po pověření soudního exekutora vyjde najevo, že exekuční titul není vykonatelný po formální či materiální stránce. Materiální stránkou exekučního titulu se rozumí přesná a správná identifikace povinného a oprávněného a jasné a určité vymezení práva a odpovídající odpovědnosti.⁵³ Formální náležitostí exekučního titulu je vykonatelnost, která je stanovena lhůtou pro splnění určité povinnosti. V případě, že exekuční titul nestanovuje tuto lhůtu, má se za to, že uloženou povinnost je třeba splnit ve lhůtě 3 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Pokud se jedná o vyklizení bytu, je stanovena lhůta 15 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.⁵⁴ Provedením exekuce v rozporu s výše uvedeným by byl porušen čl. 11 LZPS,⁵⁵ t. došlo by tedy k neoprávněnému zásahu do vlastnického práva povinného. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby exekutor či popřípadě soud ověřoval vykonatelnost exekučního titulu po celou dobu řízení, a pokud zjistí, že rozhodnutí není vykonatelné, aby exekuce byla z moci úřední zastavena.⁵⁶

Mezi nejčastější námitky vykonatelnosti patří námitka nedostatku formální vykonatelnosti, a to především v případech, kdy se exekuční titul považuje za doručенý povinnému, nicméně povinný se o existenci tohoto rozhodnutí dozvěděl až během průběhu vykonávacího řízení.⁵⁷ O neúčinnosti doručení je dle ust. § 50d odst. 1 OSŘ oprávněn rozhodnout pouze „odesílající soud“, tj. soud nalézací. Dle NS však o tomto může rozhodnout i jiný subjekt, a proto je neúčinnost doručení oprávněn posoudit i exekuční soud, bude-li se jednat o spor o platnosti doručení mezi účastníky exekučního řízení.⁵⁸

---

⁵² Ust. § 268 odst. 1 písm. a) OSŘ

⁵³ WOLFOVÁ, Jitka; ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 60.

⁵⁴ Dle ust. § 40 odst. 2 EŘ.

⁵⁵ Dle čl. 11 LZPS.

⁵⁶ JIRSA, Jaromír a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha V (§ 251 až 376 o. s. ř.)*: podle stavu k 1.4.2019. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 111.

⁵⁷ Tamtéž.

⁵⁸ Usnesení NS ze dne 14. září 2015, sp. zn. 21 Cdo 30/2015.

O zastavení exekuce dle ust. § 268 odst. 1 písm. a) OSŘ může příslušný soud rozhodnout i bez návrhu jen tehdy, byl-li tento návrh podán až po nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce. Pokud by návrh na zastavení byl podán dříve, než by usnesení o nařízení exekuce nabylo právní moci, bylo by o něm nutné rozhodnout jakožto o odvolání proti usnesení o nařízení.⁵⁹

3.2 Důvody zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. b) OSŘ

„Výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže rozhodnutí, které je podkladem výkonu, bylo po nařízení výkonu zrušeno nebo se stalo neúčinným.“⁶⁰

Zastavení exekuce je nařizováno ke splnění povinnosti uložené povinnému soudním rozhodnutím nebo jiným exekučním titulem. Je tedy logické, že pokud zde tento podklad již nadále není, nelze v exekuci pokračovat a je na místě její zastavení. Výše uvedené ustanovení tedy dopadá na případy, kdy po pověření soudního exekutora byl exekuční titul vydaný v občanském soudním řízení zrušen v rámci:

- odvolacího či dovolacího řízení,
- v řízení o žalobě pro zmatečnost,
- v řízení o ústavní stížnosti,
- v řízení o zrušení soudního smíru,
- postupem dle ust. § 78f odst. 2 OSŘ, jedná-li se o usnesení o zajištění předmětu důkazního prostředku,
- postupem dle ust. § 77 OSŘ v případě zániku předběžného opatření.

Exekuční titul lze také zrušit v návaznosti na ust. § 163 OSŘ, dle kterého je možno odsuzující rozsudek odsuzující k plnění na návrh změnit, pokud se podstatně změnila okolnosti, které byly rozhodující pro výši splátek.

Zastavení exekuce z důvodu zrušení exekučního titulu je podmíněno právní mocí rozhodnutí, kterým byl zrušen exekuční titul. Pokud není toto rozhodnutí v

---

⁵⁹ DRÁPAL, Ljubomír; BUREŠ, Jaroslav a kol. *Občanský soudní řád: komentář*. Praha: C.H. Beck, 2009, s. 2239.

⁶⁰ Ust. § 268 odst. 1 písm. b) OSŘ.

právní moci, není možné návrhu na zastavení exekuce dle ust. § 268 odst. 1 písm. b) OSŘ vyhovět.⁶¹

Dle písmene b) je postupováno i tehdy, pokud nastala tzv. neúčinnost exekučního titulu. Neúčinností se rozumí stav exekučního titulu, kdy tento titul nebyl v předepsaném řízení zrušen, avšak nastala právní skutečnost či právní událost, s níž je spojen zánik vykonatelnosti exekučního titulu (např. zánik předběžného opatření z důvodů dle ust. § 77 OSŘ). Zde je nutné rozlišovat mezi zrušením exekučního titulu a neúčinností exekučního titulu. Na rozdíl od zrušení exekučního titulu, kdy tento titul zaniká, zůstává v případě neúčinnosti titul i nadále po formální stránce v platnosti.⁶²

3.3 Důvody zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. c) OSŘ

„Výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže zastavení výkonu rozhodnutí navrhl ten, kdo navrhl jeho nařízení.“⁶³

Zásada dispoziční, která ovládá zahájení exekučního řízení, se v tomto případě projevuje i v postupu pro jeho skončení. Zastavení výkonu rozhodnutí zde závisí výlučně na návrhu oprávněného. S ohledem na jazykový výklad je zřejmé, že příslušný soud nesmí dle cit. ustanovení postupovat bez návrhu.⁶⁴ Po podání návrhu na zastavení výkonu je oprávněný tímto návrhem vázán, tj. nelze ho vzít zpět. Je však možné, aby byl oprávněným odvolán, a to v případě, kdy odvolání návrhu bude doručeno soudu nejpozději současně s návrhem na zastavení výkonu rozhodnutí. O návrh na zastavení výkonu rozhodnutí se však nejedná, pokud se oprávněný nevyjádří na výzvu soudu, zda navrhuje zastavení výkonu. Toto platí i v případě, kdy je k takové výzvě připojena doložka, dle které bude předpokládáno, že v případě nevyjádření se oprávněného nemá oprávněný námitky.⁶⁵

Návrh oprávněného na zastavení výkonu rozhodnutí má dle ustálené soudní praxe přednost před ostatními návrhy, nepožadují-li další účastníci

---

⁶¹ JIRSA, Jaromír a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha V (§ 251 až 376 OSŘ) podle stavu k 1.4.2019.* 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 112-113.

⁶² SVOBODA, Karel. *Zastavení exekuce.* Praha: C.H. Beck, 2018, s. 160-161.

⁶³ Ust. § 268 odst. 1 písm. c) OSŘ

⁶⁴ JIRSA, Jaromír a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha V (§ 251 až 376 OSŘ.): podle stavu k 1.4.2019.* 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 113.

⁶⁵ DRÁPAL, Ljubomír; BUREŠ, Jaroslav a kol. *Občanský soudní řád: komentář.* Praha: C.H. Beck, 2009, s. 2241.

zastavení výkonu rozhodnutí ve větším rozsahu než oprávněný. Bývalý Nejvyšší soud Československé republiky uvedl ve svém stanovisku ze dne 18. 2. 1981, sp. zn. Cpj 159/79, že „řízení o návrhu oprávněného na zastavení výkonu rozhodnutí podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. c) o. s. ř. má vždy přednost před návrhem povinného na zastavení výkonu rozhodnutí a soud již o návrhu povinného nerozhodne, když byl výkon rozhodnutí zastaven k návrhu oprávněného. Stejně soud v takovém případě již nerozhodne o zastavení výkonu rozhodnutí z důvodu, k němuž není třeba návrhu účastníka.“⁶⁶

Dle ust. § 55a EŘ. nelze exekuci zastavit, pokud nebyly zaplacený náklady exekuce. Pokud tedy oprávněný navrhne zastavení výkonu rozhodnutí z důvodu, že povinným již byla povinnost splněna, je nutné přezkoumat, zda byly zaplacený i náklady exekuce. V opačném případě bude exekuce zastavena pouze částečně a ponechá se v běhu jen pro náklady exekuce.⁶⁷

3.4 Důvody zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) OSŘ

„Výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže výkon rozhodnutí postihuje věci, které jsou z něho podle § 321 a § 322 vyloučeny nebo majetek, ze kterého nelze vymáhanou pohledávku uspokojit.“⁶⁸

K zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) dojde tehdy, pokud měla postihnout věci, které nelze zpeněžit formou prodeje movitých či nemovitých věcí.⁶⁹

Nepřekročitelný princip je vyjádřen v ust. § 321 OSŘ, kdy exekucí nelze postihnout věci, které dle zvláštních právních předpisů exekuci nepodléhají⁷⁰ nebo jejichž prodej je zakázán podle zvláštních právních předpisů.⁷¹ tj. věci, které jsou označovány jako tzv. *res extra commercium*. S těmito věcmi nelze nakládat v rámci smluvních vztahů, nelze s nimi obchodovat a nemohou být ani

---

⁶⁶ Stanovisko Nejvyššího soudu Československé republiky stanovisku ze dne 18. 2. 1981, sp. zn. Cpj 159/79

⁶⁷ KASÍKOVÁ, Martina; ŠIMKA, Karel. *Exekuční řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C.H. Beck, 2017, s. 346.)

⁶⁸ Ust. § 268 odst. 1 písm. d) OSŘ

⁶⁹ DRÁPAL, Ljubomír; BUREŠ, Jaroslav a kol. *Občanský soudní řád: komentář*. Praha: C.H. Beck, 2009, s. 2241

⁷⁰ Např.: zákon č. 44/1988 Sb., horní zákon ust. § 37a odst. 6; zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon ust. § 26 odst. 2.

⁷¹ Např.: zákon č. 100/2004 Sb., o obchodování s ohroženými druhy; zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu.

předmětem vlastnických práv.⁷² Fakt, že uvedené věci nemohou být s ohledem na § 321 OSŘ postiženy exekucí ani tehdy, kdy s nimi povinný disponuje způsobem postižitelným na základě ustanovení upravujících určitý způsob exekuce v OSŘ či EŘ reflektoval NS v usnesení z 23. 3. 2011, sp. zn. 20 Cdo 4105/2009. Zde NS judikoval, že již vyplacené peníze dávkou pomoci v hmotné nouzi nelze exekučně postihnout příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu či příkázáním jiných peněžních pohledávek. Případné posouzení, zda je dávka v hmotné nouzi zneužívána, nepřísluší exekučnímu soudu.⁷³

Dále OSŘ v ust. § 322 upravuje omezení prodeje věcí, které jsou ve vlastnictví či spoluvlastnictví povinného. Generální klauzule (odst. 1) vylučuje z prodeje věci, které povinný nevyhnutelně potřebuje k uspokojování svých hmotných potřeb či hmotných potřeb své rodiny či k plnění svých pracovních povinností. Vedle toho nelze postihnout ani věci, jejichž prodejem by vznikl rozpor s dobrými mravy.⁷⁴ Věci, které lze řadit do skupiny objektů, které nepodléhají exekuci, jsou v odst. 2 vymezeny demonstrativním výčtem. Jsou jimi především: „běžné oděvní součásti, obvyklé vybavení domácnosti, zdravotnické a jiné potřeby, které povinný potřebuje s ohledem na svou tělesnou či zdravotní vadu, hotové peníze do částky ve výši dvounásobku životního minima jednotlivce a zvířata, která slouží povinnému jako jeho společník, nikoliv pro hospodářské účely.“⁷⁵ Novelou provedenou zákonem č. 164/2015 Sb. účinného ode dne 1. 9. 2015, byl sice uveden výčet věcí, nicméně užívá velmi neurčité a obecné pojmy, které je nutné posuzovat velmi pečlivě s ohledem na konkrétní případ. Dle mého názoru tato novelizace, která mimo jiné uvedla, co konkrétně má být považováno za obvyklé vybavení domácnosti byla nadbytečná, neboť s ohledem na rychlý vývoj společnosti a specifika jednotlivých případů, by bylo efektivnější stanovit dané konkrétním výkladem případu, eventuálně prováděcím právním předpisem zákona. Zákon také činí výjimku, pokud je povinný podnikatelem. Za takové situace nelze exekuci vztahovat na věci v jeho vlastnictví, které potřebuje

---

⁷² ŠÍNOVÁ, Renáta; KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ, Ingrid a kol. *Civilní proces. Řízení exekuční, insolvenční a podle části páté OSŘ*. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2015, s. 89.

⁷³ Usnesení NS ze dne 23.3. 2011, sp. zn. 20 Cdo 4105/2009.

⁷⁴ ŠÍNOVÁ, Renáta; KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ, Ingrid a kol. *Civilní proces. Řízení exekuční, insolvenční a podle části páté OSŘ*. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2015, s. 89.

⁷⁵ § 322 odst. 2 OSŘ

k výkonu podnikatelské činnosti.⁷⁶ Při výkladu, který majetek podle ust. § 322 odst. 1, 2 a 3 bude vyloučen z exekuce, je využívána metoda poměrování, a to mezi zájmem oprávněného na straně jedné a zájmem povinného na své ekonomické soběstačnosti a své důstojnosti na straně druhé.⁷⁷ V zásadě však platí, že povinný nemá nárok na to, aby mu i v situaci, kdy je proti němu vedena exekuce, byl zachován měl zachován obvyklý životní standard. Kritérium nezbytnosti vlastnictví určité věci není totiž odvíjené pouze od častosti a způsobu užívání věcí, nýbrž má i základ v úvaze, zda lze po povinném požadovat, aby při uspokojování základních životních potřeb bez určité věci obešel.⁷⁸ Z exekuce jsou dále vyloučeny také technické prostředky, na nichž je dle zvláštního právního předpisu vedena evidence investičních nástrojů, a dále technické prostředky, které slouží k poskytování údajů o vlastníku investičního nástroje podle zvláštního právního předpisu. Jedná se zejména o počítače a servery, prostřednictvím kterých dochází k takové evidenci.⁷⁹

V souvislosti s novelou OSŘ zákonem č. 293/2013 Sb., která upravila práva a povinnosti související s dědictvím, nelze exekučně postihnout věci nabyté jako substitučního jmění.⁸⁰ Podle odst. 6 jsou věci uvedené v předchozích odstavcích vyloučeny z exekuce i tehdy, pokud je povinný jejich spoluvlastníkem. Nicméně za situace, kdy se jedná o věci, jež byly získány úmyslným trestným činem spáchaným povinným a je-li poškozeným tohoto činu oprávněný. Avšak podmínkou pro vyloučení věci je návrh učiněný právě oprávněným.⁸¹

Pokud by exekutor postihoval věci, které exekuci dle výše uvedených ustanovení nepodléhají, je obranou povinného podání návrhu na zastavení exekuce z důvodu dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) OSŘ. Je důležité zmínit, že posouzení, zda se jedná o věci z exekuce vyloučené, je prováděno výlučně při

---

⁷⁶ LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář.* Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 141-142.

⁷⁷ SVOBODA, Karel. *Zastavení exekuce.* Praha: C.H. Beck, 2018, s. 186.

⁷⁸ Usnesení NS ze dne 26. 2. 2002, sp. zn. 20 Cdo 2133/2001.

⁷⁹ WOLFOVÁ, Jitka;ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce.* 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 205.

⁸⁰ LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář.* Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 143

⁸¹ Dle ust. § 322 odst. 6, 7 OSŘ.

rozhodování o zastavení exekuce z uvedeného důvodu. Není tedy nutné předchozí rozhodnutí ve zvláštním řízení.⁸²

S ohledem na skutečnost, že manžel povinného má v exekučním řízení srovnatelné postavení jakožto povinný, dopadají i na jeho věci v SJM omezení dle ust. § 321 a ust. § 322 OSŘ. Z tohoto důvodu manžel povinného nemusí podávat návrh na zastavení exekuce dle ust. § 262b OSŘ, ale soud při splnění podmínek pro vyloučení exekuce zastaví dle ust. § 268 odst. 1 písm. d) OSŘ zastaví i bez návrhu.⁸³

3.5 Důvody zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) OSŘ

„Výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže průběh výkonu rozhodnutí ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů.“⁸⁴

Uvedené ustanovení upravuje situaci, kdy po provedení úkonů, které směřují ke zjištění majetku povinného, lze hodnotu tohoto majetku považovat za nedostačující pro pokrytí nákladů exekuce, nebo situaci, kdy není zjištěn majetek žádný, takže realizace exekuce samotné by byla bezvýsledná a vedla by pouze ke zvýšení nákladů, jenž by nemohly být z výtěžku kryty.⁸⁵ Bezvýslednost výkonu rozhodnutí je okolností, kterou je potřeba posuzovat již během nařízení výkonu. Nicméně možnosti soudu pro zkoumání této otázky v nařizovací části jsou omezené a z tohoto důvodu je ve většině případů bezvýslednost zjištěna až v průběhu fáze provádění výkonu rozhodnutí.

O zastavení exekuce je rozhodováno na návrh povinného či oprávněného, ačkoliv ve většině případů se jedná o návrh povinného.⁸⁶ Exekutor by měl po podání podnětu povinným provést všechna dostupná šetření o majetku povinného. Hodnotu majetku povinného je třeba vyhodnotit nikoliv jen v aktuálním stavu, ale i v perspektivě do budoucna, a to s ohledem na věk, zdravotní stav a sociální

---

⁸² JIRSA, Jaromír a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha V (§ 251 až 376 OSŘ): podle stavu k 1.4.2019.* 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 114.

⁸³ LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář.* Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 184.

⁸⁴ Ust. § 268 odst. 1 písm. e) OSŘ.

⁸⁵ Usnesení NS ze dne 31. 10. 2006, sp. zn. 20 Cdo 1062/2005.

⁸⁶ JIRSA, Jaromír a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha V (§ 251 až OSŘ): podle stavu k 1.4.2019.* 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 114.

situaci povinného.⁸⁷ Pokud je šetření bezvysledné, je na místě zastavení exekuce. Soudní exekutor musí vždy zvážit veškeré okolnosti řešeného případu. Cílem exekuce je uspokojení pohledávky oprávněného, nicméně povinný nesmí být postižený exekucí více, než je nevyhnutelné a nesmí být trestán za skutečnost, že pohledávka oprávněného nebyla, byť jen z části, uhrazena.⁸⁸

Po podání návrhu na zastavení exekuce exekutor do 15 dnů od doručení tohoto návrhu vyzve oprávněného, aby se vyjádřil, zdali souhlasí s návrhem, nebo pokud nesouhlasí s obsahem návrhu, aby se k němu vyjádřil a předložil listiny, které prokazují jeho tvrzení.⁸⁹ K výzvě k vyjádření je zpravidla vložena doložka dle ust. § 101 odst. 4 OSŘ, dle které soudní exekutor presumuje souhlas se zastavením exekuce, pokud se oprávněný ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Možnost, kdy oprávněný souhlasí, nejčastěji vzhledem k ne hospodárnosti řízení, se zastavením exekuce je upravena v ust. § 55 odst. 4 EŘ. Pokud oprávněný s návrhem na zastavení exekuce nesouhlasí, soudní exekutor nevyhoví návrhu na zastavení exekuce a předá jej i s exekučním spisem k rozhodnutí příslušnému exekučnímu soudu.⁹⁰ S ohledem na úpravu exekuce podle zákona č. 120/2001 Sb., která je v tomto směru rozdílná od soudního výkonu rozhodnutí, vyplývá, že podnět pro zastavení exekuce právě podle § 268 odst. 1 písm. e) OSŘ nemůže být soudu podáván povinným, nýbrž soudním exekutorem.⁹¹ V podnětu adresovaném soudu exekutor uvede, jaký majetek povinného byl dosud zajištěn a jaké je stanovisko soudního exekutora k návrhu na zastavení exekuce. Pokud oprávněný nesouhlasí se zastavením exekuce a namítá, že majetek byl soudním exekutorem zjištěn nedostatečně, soud jej vyzve, aby uvedl, které další úkony mají být ke zjištění majetku povinného provedeny, a posoudí jejich možnou úspěšnost předtím, nežli exekuci zastaví či soudního exekutora vyzve, aby v exekuci nadále pokračoval.⁹² Ve svém usnesení ze dne 26. března 2008, sp. zn. 20 Cdo 5293/2007, dále Nejvyšší soud zdůraznil, že pokud by povinný podal řádný návrh na zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. e) OSŘ., soud by se jím zabývat

---

⁸⁷ Usnesení NS ze dne 2. 5.2018, sp. zn. 20 Cdo 338/2018-97.

⁸⁸ LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 41.

⁸⁹ Dle ust. § 55 EŘ

⁹⁰ WOLFOVÁ, Jitka a ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 129.

⁹¹ Usnesení NS ze dne 31. 10. 2006, sp. zn. 20 Cdo 1062/2005.

⁹² KASÍKOVÁ, Martina, ŠIMKA Karel. *Exekuční řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C.H. Beck, 2017, s. 319.

musel, a že v takovém případě pak soud vyžádá od exekutora zprávu o tom, jaký majetek povinného zjistil, popřípadě jaká je jeho hodnota a jaké jsou náklady exekuce, a jeho stanovisko k návrhu na zastavení exekuce. Kdyby tak soud neučinil, rozhodoval by tak na základě neúplného skutkového zjištění a takové rozhodnutí by proto mělo být zrušeno.⁹³ Rozhodnutí o zamítnutí návrhu na zastavení exekuce nevytváří překážku rei iudicatae (překážka věci pravomocně rozhodnuté). Oprávněný může tedy návrh podat opakovaně.⁹⁴

Dle ustálené judikatury má zastavení exekuce dle ust. § 268 odst. 1 písm. e) OSŘ přednost před zastavením exekuce z důvodu nesložení přiměřené zálohy oprávněným na náklady exekuce dle ust. § 55 odst. 6 EŘ. Právě naopak je postupováno v případě kolize návrhu na zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) OSŘ a návrhu na zastavení exekuce dle ust. § 268 odst. 1 písm. e) OSŘ, kdy aplikační přednost má ust. § 268 odst. 1 písm. d).⁹⁵

3.6 Důvody zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. f) OSŘ

„Výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže bylo pravomocně rozhodnuto, že výkon rozhodnutí postihuje majetek, k němuž má někdo právo nepřipouštějící výkon rozhodnutí.“⁹⁶

Dle zásady vyjádřené v ust. § 46 odst. 1 EŘ, dle které „exekutor postupuje v exekuci rychle a účelně; při tom dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob dotčených jeho postupem.“ jsou stanoveny limity postupu soudního exekutora jak vůči účastníkům řízení, tak vůči třetím osobám, kterých se dotýká jeho postup.⁹⁷ S ohledem na výše uvedené je tedy relativně nepřipustné, aby byl při exekuci postižen majetek osoby, jež má k věci právo v rozsahu nepřipouštějícím exekuci.⁹⁸ K uspokojení pohledávky oprávněného v exekučním řízení může být použit pouze majetek ve vlastnictví povinného, majetek, který spadá do SJM, nebo majetek ve vlastnictví třetí osoby, a to pouze za předpokladu, že oprávněný

---

⁹³ Usnesení NS ze dne 26. 3. 2008, sp. zn. 20 Cdo 5293/2007.

⁹⁴ Usnesení NS ze dne 31. 10. 2006, 20 Cdo 1062/2005.

⁹⁵ Usnesení NS ze dne 6. 1. 2011, sp. zn. 20 Cdo 4376/2010.

⁹⁶ Ust. § 268 odst. 1 písm. f) OSŘ.

⁹⁷ WOLFOVÁ, Jitka; ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 97.

⁹⁸ TRIPES, Antonín. *Exekuce v soudní praxi*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2006, s. 168.

má z důvodu relativní neúčinnosti právního jednání právní titul k tomu, aby byla z tohoto majetku uspokojena pohledávka v exekučním řízení.

S ohledem na skutečnost, že dle platného práva vychází soudní exekutor z domněnky, že movité věci, jež má povinný v držbě, jsou jeho majetek, není výjimkou, aby nastala situace, během které jsou soudním exekutorem nebo jeho vykonavatelem zařazeny do soupisu i movité věci, které nejsou majetkem povinného, nýbrž je má pouze v držbě či detenci, a to např. z důvodu nájemní smlouvy či smlouvě o výpůjčce.⁹⁹ Během pořizování soupisu věcí nelze řešit hmotněprávní otázky vztahující se na vlastnická práva povinného a třetí osoby. Třetí osoba, jejíž majetek byl zařazen do soupisu, má možnost uplatnit svá práva prostřednictvím návrhu na vyškrtnutí věci ze soupisu v zákonné lhůtě 30 dnů od okamžiku, kdy se dozvěděla o pořízení zápisu. Zákon ukládá soudnímu exekutorovi rozhodnout o návrhu na vyškrtnutí ve lhůtě 15 dnů od doručení. Za předpokladu, že s vyškrtnutím souhlasí povinný, soudní exekutor návrhu vyhoví vždy. Pokud návrhu na vyškrtnutí není vyhověno, může třetí osoba uplatnit vylučovací (excindační) žalobu. Otázka, zda je nutné vždy podat návrh na vyškrtnutí před uplatněním excindační žaloby je řešena judikaturou, a to například v rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 4. 2. 2014, sp. zn. 21 Cdo 1037/2013, dle kterého využití institutu vyškrtnutí věci ze soupisu není podmínkou, bez které není možné úspěšně přikročit k podání žaloby na vyloučení věci z exekuce, protože tento žalobce se pouze vystavuje nebezpečí, že postižená věc může být soudním exekutorem prodána, neboť soudní exekutor není omezován v tomto směru výslovným zákazem uvedeným v ust. § 68 odst. 4 věta EŘ.¹⁰⁰

Nezbytným předpokladem pro úplné či částečné zastavení exekuce dle uvedeného důvodu je tedy existence pravomocného rozhodnutí o vyloučení majetku z výkonu rozhodnutí, které bylo vydáno soudem na základě excindační (vylučovací) žaloby ze strany této třetí osoby, která má k majetku právo, jež nepřipouští exekuci, zejména právo vlastnické.¹⁰¹ Nicméně takovéto rozhodnutí je pouze procesněprávního charakteru, nikoliv hmotněprávní, nemůže tedy nahradit rozsudek, kterým se určuje, zda tu vlastnické právo je či není. Rozhodnutí soudu o

---

⁹⁹ ŠÍNOVÁ, Renáta; KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ, Ingrid a kol. *Civilní proces. Řízení exekuční, insolvenční a podle části páté OSŘ*. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2015, s. 57.

¹⁰⁰ LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 430–433.

¹⁰¹ JIRSA, Jaromír a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha V (§ 251 až 376 OSŘ): podle stavu k 1.4.2019*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 106.

excindační (vylučovací) žalobě vůči určité třetí osobě se tedy týká pouze konkrétní situace.¹⁰²

3.7 Důvody zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) OSŘ

„Výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude výkon rozhodnutí zastaven i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku.“¹⁰³

Ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) řeší situace, kdy se povinný brání proti exekuci ve svém podání tím, že vymáhanou pohledávku již z části či zcela zaplatil, tj. vymáhané právo nebo jeho část zanikly. Zánikem závazku je dle NOZ například dohoda, splnění dluhu či započtení.¹⁰⁴

Při rozhodování dle písmene g) lze k zániku pohledávky přihlédnout zásadně jen tehdy, pokud k jejímu zániku došlo až v době po vydání rozhodnutí, které bylo pro nařízení exekuce podkladem (nikoliv až po nabytí právní moci).¹⁰⁵ Pokud zánik práva nastal před vydáním exekučního titulu, může povinný uplatnit své právo jen v nalézacím řízení k tomu předepsaným způsobem.¹⁰⁶ Zánik práva, k němuž došlo před vydáním rozhodnutí lze při uplatnění písm. g) zohlednit jen u zákonné výjimky, a to u rozsudku pro zmeškání či jeho procesních ekvivalentů. Touto výjimkou je zohledňována skutečnost, že rozsudek pro zmeškání byl vydán na základě předpokladu pravdivosti tvrzení uvedených v žalobě, nikoliv závěrů učiněných dokazováním.¹⁰⁷ Zastavení exekuce dle uvedeného ustanovení je zákonným východiskem pro vedení sporného řízení označovaného jakožto opoziční spor, ve kterém osoba povinného právem uplatňuje námitku nepřipustnosti exekučního řízení, a to z důvodu, že i přes existenci formálního důvodu pro vedení exekuce existuje hmotněprávní překážka, s ohledem na níž nemá být exekuce již nadále vedena. Tyto důvody jsou v souladu s tzv. zásadou

---

¹⁰² ŠÍNOVÁ, Renáta; KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ, Ingrid a kol. *Civilní proces. Řízení exekuční, insolvenční a podle části páté OSŘ*. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2015, s. 59.

¹⁰³ Ust. § 268 odst. 1 písm. g) OSŘ.

¹⁰⁴ Ust. § 1902, § 1908 a § 1982 NOZ.

¹⁰⁵ KASÍKOVÁ, Martina, ŠIMKA, Karel. *Exekuční řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C.H. Beck, 2017, s. 203.

¹⁰⁶ Usnesení NS ze dne 10. 11. 2011, sp. zn. 20 Cdo 109/2010

¹⁰⁷ DRÁPAL, Ljubomír; BUREŠ, Jaroslav a kol. *Občanský soudní řád: komentář*. Praha: C.H. Beck, 2009, s. 2242.

formalizace předpokladů pro provedení exekuce prověřovány až v případném řízení o zastavení exekuce, nikoliv již během podání exekučního návrhu.¹⁰⁸

Pokud by k zastavení exekuce nedošlo a byla by provedena, má povinný možnost podat proti oprávněnému tzv. žalobu z lepšího práva, neboť byl neoprávněně uspokojen a vymožené plnění lze identifikovat s bezdůvodným obohacením.¹⁰⁹

Jak již bylo uvedeno výše, jedním z hmotněprávních důvodů, kvůli kterým dochází k zániku závazku, je započtení, kdy povinný za účelem započtení své pohledávky za oprávněným učiní kompenzační projev. Zde je nutné zdůraznit, že k zániku pohledávky nedochází v okamžiku, kdy je projevna vůle pohledávku započíst, nýbrž v momentě, kdy se pohledávky staly způsobilými k započtení, tj. chvíle, ve které se stanou splatnými. Pokud je učiněn kompenzační projev v době před vydáním exekučního titulu, nemůže být exekuce z tohoto důvodu zastavena, neboť k této skutečnosti mělo být přihlédnuto již nalézacím soudem.¹¹⁰ V případě, že povinný v době po vydání exekučního učiní kompenzační projev k započtení pohledávky splatné až po vydání tohoto titulu, pohledávka oprávněného zanikne a exekuci lze zastavit postupem dle písm. g). V situaci, kdy povinný po vydání exekučního titulu uplatňuje pohledávku splatnou již před vydáním tohoto titulu, je postupováno dle ust. § 268 odst. 1 písm. h).¹¹¹

Dle jazykového a logického výkladu uvedeného ustanovení lze zastavit exekuci pouze v případě, že doposud nebyla provedena. Dlouhodobá soudní praxe je tedy ustálena na závěru, že trvání exekuce je podmínkou řízení pro rozhodnutí dle písm. g). Pokud je návrh na zastavení exekuce podán až poté, co byla exekuce provedena, jedná se o neodstranitelný nedostatek této podmínky a řízení je nutno zastavit.¹¹²

---

¹⁰⁸ JIRSA, Jaromír a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha V (§ 251 až 376 OSŘ.): podle stavu k 1.4.2019*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 116.

¹⁰⁹ Usnesení NS ze dne 14.1. 2009 sp. zn. 28 Cdo 4531/2008.

¹¹⁰ Usnesení NS ze dne 16. 12. 2004, sp. zn. 20 Cdo 1570/2003.

¹¹¹ Usnesení NS ze dne 22. 9. 2015, sp.zn. 26 Cdo 1663/2015.

¹¹² Usnesení NS ze dne 14.12.2005, sp. zn. 20 CDo 2421/2004.

3.8 Důvody zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ

„Výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže výkon rozhodnutí je nepřípustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.“¹¹³

Uvedené ustanovení je považováno za zbytkový důvod k zastavení exekuce a z tohoto důvodu je také formulováno velmi obecně a bez bližšího vymezení. Je užíváno, pokud nastane situace, která není subsumovatelná pod ostatní důvody pro zastavení exekuce dle ust. § 268 odst. 1 OSŘ. Zákonodárce zde v podstatě vytvářil sběrnou kategorii jiných důvodů pro zastavení exekuce. Oproti důvodům popsaných výše v § 268 odst. 1 písm. a) až g) OSŘ, v nichž jsou konkrétní důvody pro zastavení exekuce konkrétně specifikovány a pozitivně vyčteny, tomu tak u tohoto ustanovení není. Tím OSŘ poskytuje v určité míře soudům i jistý prostor pro „dotváření“ práva.

Níže uvádím nejčastější situace, které zapříčiňují nepřípustnost exekuce a které jsou subsumovány pod § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ. Pod toto ustanovení lze zařadit níže uvedené důvody:

- a) Započtení pohledávek, kdy povinný učiní po vydání exekučního titulu projev směřující k započtení pohledávky vůči oprávněnému, která se stala splatnou před vydáním exekučního titulu. V důsledku tohoto započtení zanikne pohledávka oprávněného již v době před vydáním exekučního titulu, nicméně v důsledku úkonu, jež nemohl být zohledněn v nalézacím řízení.¹¹⁴
- b) Vznesení námitky promlčení podkladu exekučního titulu. Pokud oprávněný nepodá v dané lhůtě exekuční návrh, jeho právo bude promlčeno a následně z důvodu vznesené námitky promlčení povinným mu nebude umožněno realizovat ochranu jeho subjektivního práva.¹¹⁵ Z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 10 2007, sp. zn. 20 Cdo 642/2007, vyplývá, že soud však není

---

¹¹³ Ust. § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ.

¹¹⁴ JIRSA, Jaromír a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha V (§ 251 až 376 OSŘ.): podle stavu k 1.4.2019.* 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 116 – 117.

¹¹⁵ LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář.* Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 42.

oprávněn zkoumat, zda je vymáhaná pohledávka promlčená, pokud sám dlužník tuto námitku dlužník nevznesl.¹¹⁶

- c) Bezdůvodné obohacení oprávněného, kdy je vymáháno plnění, na které oprávněný nemá nárok. V rámci řízení o zastavení z tohoto důvodu lze posuzovat také oprávněnost nároku vymáhaného oprávněným i z hlediska hmotněprávního.¹¹⁷
- d) Exekuční řízení lze považovat za šikanu povinného, a to např. z důvodu nevhodného vedení exekuce ze strany soudního exekutora, kdy nerespektuje pořadí způsobů, kterými má být exekuce vedena¹¹⁸ či neposkytnutí součinnosti oprávněného.¹¹⁹
- e) Exekuční titul je výsledkem protiprávní činnosti.¹²⁰
- f) Právní norma, na jejímž podkladě byl vydán exekuční titul, byla zrušena Ústavním soudem České republiky a realizace exekučního titulu je v rozporu s principem právního státu.
- g) Povinnost vymáhaná v exekučním titulu je v zjevném rozporu s hmotným právem.¹²¹

Podáním návrhu na zastavení exekuce dle ust. § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ dochází ke vzniku impugnačního sporu, tj. sporu mezi povinným a oprávněným, o potvrzení či zamítnutí skutečnosti, vzhledem ke které by byl exekuční titul možné označit jako nevykonatelný a pro kterou by byla exekuce nepřipustná.¹²²

---

¹¹⁶ Usnesení NS ze dne 23. 10 2007, sp. zn. 20 Cdo 642/2007.

¹¹⁷ Usnesení NS ze dne 25. 8. 2004, sp. zn. 20 CDo 1232/2004.

¹¹⁸ Dle ust. § 58 odst. 2, 3 EŘ.

¹¹⁹ Usnesení NS ze dne 19. 10. 2011, sp. zn. 20 Cdo 72/2011.

¹²⁰ Usnesení NS ze dne 28. 3. 2012, sp. zn. 20 Cdo 2432/2010.

¹²¹ SVOBODA, Karel. *Zastavení exekuce*. Praha: C.H. Beck, 2018, 287 s. ISBN 978-80-7400-640-1, s. 254-256.

¹²² WOLFOVÁ, Jitka; ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 150.

3.9 Další důvody pro zastavení exekuce

3.9.1 Zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 2 OSŘ

„Výkon rozhodnutí bude zastaven též tehdy, jestliže povinný provedl z vymáhané peněžité pohledávky oprávněného srážku stanovenou zvláštními předpisy a odvedl tuto srážku příslušnému orgánu, a to v rozsahu, v jakém byl povinen tuto srážku provést.“¹²³

Ustanovení § 268 odst. 2 OSŘ dopadá na situace, kdy je exekucí vymáhána pohledávka, ze které je povinný povinen provádět srážky. Nejčastěji se jedná o nárok vzniklý z pracovněprávního vztahu, kdy je zaměstnanci vůči zaměstnavateli přiznaná pohledávka exekučním titulem. Zaměstnavatel vyplácí zaměstnanci tzv. čistou mzdu, přičemž v exekučním titulu je stanovena částka v rámci hrubé mzdy. Pokud povinný zaměstnavatel prokáže, že prováděl srážky daně z příjmů a srážky zdravotního a sociálního pojištění, může navrhnout zastavení exekuce v takovém rozsahu, v jakém byly tyto srážky provedeny. Analogická situace nastane i v případě výplaty podílu na majetku družstva, který plyne z transformace podléhající dani z příjmu.¹²⁴

3.9.2 Zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 3 OSŘ

„Výkon rozhodnutí prodejem zástavy bude zastaven také tehdy, jestliže zaniklo zástavní právo.“¹²⁵

Exekučním titulem pro exekuci prodejem zástavy je usnesení o nařízení prodeje zástavy, které bylo vydáno v řízení dle ust. § 354 až 358 ZŘS. Nezbytným předpokladem pro vydání takového exekučního titulu je tedy samotná existence zástavního práva oprávněného, které zajišťuje vymáhanou pohledávku. Exekuce prodejem zástavy bude zastavena v souladu s uvedeným ustanovením tehdy, pokud dojde k zániku zástavního práva. Důvodem pro zastavení exekuce je tedy zánik zástavního práva, a to bez ohledu na skutečnost, jak k němu došlo. Důvody, pro které zástavní právo zaniká, jsou uvedeny v ust. § 1376 a ust. § 1377 odst. 1

---

¹²³ Ust. § 268 odst. 2 OSŘ.

¹²⁴ KASÍKOVÁ, Martina a Karel ŠIMKA. *Exekuční řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C.H. Beck, 2017, s. 383 – 411.

¹²⁵ Ust. § 268 odst. 3 OSŘ.

NOZ.¹²⁶ Nicméně je nutné podotknout, že exekuce prodejem zástavy může být zastavena i z ostatních důvodů pro zastavení exekuce, nikoliv pouze z důvodu zániku zástavního práva.¹²⁷

3.9.3 Zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 4 OSŘ

„Týká-li se nařízeného výkonu rozhodnutí některý z důvodů zastavení jen zčásti nebo byl-li výkon rozhodnutí nařízen v rozsahu širším než jaký stačí k uspokojení oprávněného, bude výkon rozhodnutí zastaven částečně.“¹²⁸

V tomto ustanovení je upraveno generální pravidlo vztahující se ke všem důvodům pro zastavení exekuce uvedeným v ust. § 268 odst. 1 písm. a) až h), odst. 2 a odst. 3 OSŘ. Exekuci lze zastavit jak v plném rozsahu, tak pouze částečně. Je tomu tak v případech, kdy se dané důvody vztahují pouze na část exekuce, která může být následně zastavena v části vztažené na konkrétní majetek povinného, pro část jedné konkrétní pohledávky, či ohledně jednoho či více účastníků exekučního řízení.¹²⁹

K vydání usnesení o částečném zastavení exekuce dochází převážně na základě podaného návrhu, avšak nelze vyloučit ani případ, kdy usnesení o částečném zastavení exekuce bude vydáno bez návrhu či podnětu v souladu s ust. § 269 odst. 1 OSŘ.¹³⁰ Ve výroku usnesení o částečném zastavení exekuce musí být naprosto zřejmá nejen výše pohledávky, ale také informace, o jakou pohledávku se jedná, popř. specifikace, zda se jedná o jistinu či příslušenství pohledávky. Dalším zákonným důvodem pro částečné zastavení exekuce je dle cit. ustanovení situace, byla-li exekuce nařízena v širším rozsahu, než jaký by postačoval k uspokojení oprávněného.¹³¹ NS shrnul, že toto ustanovení umožňuje zastavit exekuci, pokud částečně přesahuje uspokojení pohledávky oprávněného včetně jeho nákladů a nákladů exekuce, a dále opravňuje soud k omezení exekutora ve způsobu a rozsahu způsobu zvoleného exekutorem k provedení

---

¹²⁶ Např. zánik zajištěného dluhu, zánik zástavy či uplynutí doby, na niž je zástavní právo zřízeno.

¹²⁷ JIRSA, Jaromír a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha V (§ 251 až 376 OSŘ) podle stavu k 1.4.2019.* 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 110.

¹²⁸ Ust. § 268 odst. 4 OSŘ.

¹²⁹ DRÁPAL, Ljubomír; BUREŠ, Jaroslav a kol. *Občanský soudní řád: komentář.* Praha: C.H. Beck, 2009, s. 2245 – 2246.

¹³⁰ LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář.* Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 40.

¹³¹ JIRSA, Jaromír a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha V (§ 251 až 376 o. s. ř.): podle stavu k 1.4.2019.* 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 111.

exekuce. Vhodnost zvolených způsobů exekuce deklaruje i ust. § 58 odst. 2 EŘ řádu tím, že soudní exekutor může zvolit více způsobů exekuce pouze za situace, kdy k uspokojení oprávněného nepostačuje pouze jeden z nich.¹³²

3.9.4 Zastavení exekuce dle ustanovení § 55 odst. 6 EŘ

Toto ustanovení slouží k ochraně ekonomického zájmu exekutora. Soudní exekutor podle něj zastaví exekuci i bez návrhu povinného a souhlasu oprávněného, a to v případě, kdy nebyla oprávněným složena přiměřená záloha na náklady exekuce. Toto ustanovení se však nevztahuje na exekuci, kterou je vymáháno výživné na nezletilé dítě nebo pokud oprávněný splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků.¹³³

3.10 Důvody pro zastavení konkrétního způsobu exekuce

Výše uvedené důvody, jejichž následkem je vydání rozhodnutí o úplném či částečném zastavení exekuce, se sice vyskytují nejčastěji, nicméně je třeba alespoň stručně zmínit i další možné důvody, v jejichž důsledku je zastavena exekuce určitým způsobem, tj. jedním ze způsobů provedení exekuce uvedenými v kapitole č. 1.3.4.

3.10.1 Zastavení exekuce dle ustanovení § 290 OSŘ

Ustanovení § 290 OSŘ upravuje speciální důvody pro zastavení exekuce srážkami ze mzdy. Exekuce je podle odst. 1 uvedeného ustanovení na návrh plátce mzdy nebo oprávněného zastavena, pokud povinný nepobírá po dobu dvanácti měsíců mzdu vůbec nebo ani v takové výši, aby mohla být exekuce provedena.¹³⁴ Dle ustálené judikatury nesmí v žádném měsíci po dobu jednoho roku dosáhnout mzda částky, ze které by bylo možné provádět srážky.¹³⁵ Vydání usnesení o zastavení exekuce musí předcházet souvislé období jednoho roku, během kterého je splněna výše uvedená podmínka. Pokud by v době rozhodování o zastavení exekuce již povinný pobíral mzdu v takové výši, která by provedení srážek

---

¹³² Usnesení NS ze dne 15. 10. 2009, sp. zn. 20 Cdo 3632/2007.

¹³³ LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 412.

¹³⁴ Dle ust. § 290 odst. 1 OSŘ.

¹³⁵ Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 10. 1965, sp. zn. 7 Co 450/65.

umožňovala, musí být návrh zamítnut. Pokud povinný pobírá mzdu, popř. jiné srážkami postižitelné příjmy od vícero plátců, je nutné při posuzování možnosti provádět srážky všechny tyto příjmy sečíst. Pro zastavení exekuce dle ust. § 290 odst. 1 OSŘ není rozhodné, z jakých důvodu povinný nedosahuje příjmů postačujících k exekuci. Rovněž není v rámci rozhodování podstatné, zda plátce mzdy srážky provádí nebo nikoliv. Základní otázkou je, zda je provádět může.¹³⁶

Dle odst. 2 uvedeného ustanovení je možné exekuci na návrh povinného zastavit, pokud jsou srážky ze mzdy prováděny pro dlužné a běžné výživné a lze předpokládat, že povinný bude nadále již plnit dobrovolně. Zastavení z tohoto důvodu umožňuje, aby byla exekuce zastavena za situace, kdy na výživném již není dluh a srážky ze mzdy jsou nadále prováděny jen pro běžné výživné. Dále je posuzováno chování povinného, zejm. platební morálka, a to s ohledem na otázku, zda je schopen plnit dobrovolně. Pokud by tedy vůči povinnému byla vedena i jiná exekuce, nelze jeho návrhu vyhovět. Analogicky lze dovodit výsledek situace, kdy by byla vedena exekuce i nadále, ale jiným způsobem. V takové situaci by se úhradu výživného nebylo možné považovat za dobrovolnou. Za vhodné rozmezí pro posuzování takového chování je zpravidla považován jeden rok zpětně.¹³⁷

3.10.2 Zastavení exekuce dle ustanovení § 326a OSŘ

Zákonem je taktéž řešena situace, kdy se při exekuci movitých věcí nepodaří v bytě, sídle či místě podnikání, popř. jiném známém místě pobytu povinného, sepsat žádnou věc. Jedná se tedy o bezvýsledný soupis, který může nastat jak během výše uvedené situace, kdy na adrese povinného nelze nalézt postižitelné věci, či za stavu, kdy se povinný na uvedené adrese nezdržuje. Tato skutečnost je následně sdělena oprávněnému, který je vyzván, aby označil místo, kde se nachází věci povinného. Pokud oprávněný ve stanovené lhůtě takové místo neoznačí, nebo na jím sděleném místě nepůjde sepsat žádné postižitelné movité

---

¹³⁶ BERAN, Vladimír. Komentář k ustanovení § 290 OSŘ, Systém ASPI. [cit. 20. 2. 2020] Dostupné z: https://www.noveaspi.cz/products/lawText/13/40/1/2?rem=ob%C4%8Dansk%C3%BD%20soudn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d#c_58

¹³⁷ LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 70.

věci, musí být exekuce prodejem movitých věcí povinného zastavena.¹³⁸ Nicméně v souladu s ustálenou judikaturou nelze toto ustanovení aplikovat tak, že kvůli průtahům v řízení je povinnému umožněno rozprodat movitý majetek a až poté zastavit exekuci movitých věcí s tím, že nelze postižitelné věci nalézt a zapsat.¹³⁹

Toto ustanovení nelze zaměňovat s ust. § 268 odst. 1 písm. e) OSŘ, které umožňuje pro bezvýslednost zastavit celé exekuční řízení, tj. v případech, kdy chybí jakýkoliv postižitelný majetek povinného. Ustanovení § 326a OSŘ se vztahuje pouze na bezvýslednost jedné fáze exekučního řízení, a to exekuce, která je prováděna na základě exekučního příkazu prodejem movitých věcí povinného.

3.10.3 Zastavení exekuce dle ustanovení § 336m odst. 1 OSŘ

Tento důvod pro zastavení přímo souvisí se způsobem exekuce, kdy je nemovitost povinného postižena exekučním příkazem k prodeji nemovitosti. V okamžiku, kdy soudní exekutor pravomocně určí cenu nemovitosti, přistoupí k vydání dražební vyhlášky. Hlavním smyslem dražby je nepochybně prodej nemovitosti povinného. Pokud při dražbě nemovitosti nebylo učiněno ani nejnižší možné podání, je dražební jednání skončeno. V tomto smyslu je nutné pojmout nejen dražební jednání, při němž se nepodařilo nemovitou věc prodat z důvodu, že žádný z dražitelů neučinil ani nejnižší podání, ale také případy, kdy se k dražebnímu jednání nedostavil ani jeden zájemce o dražbu, nicméně dražební jednání i přesto fakticky proběhlo.¹⁴⁰

Opětná dražba nemovitosti je poté možná nejdříve po uplynutí doby 3 měsíců od bezúspěšné dražby, a to na návrh oprávněného nebo dalšího oprávněného. Počet takto konaných dražeb není zákonnou úpravou omezen, nicméně pokud by však nebyl oprávněným návrh podán ve lhůtě jednoho roku po kterékoliv z bezúspěšných dražeb, je nutno exekuci prodejem této nemovitosti zastavit.¹⁴¹

---

¹³⁸ DAVID, Ludvík; IŠTVÁNEK, František; JAVŮRKOVÁ, Naděžda; KASÍKOVÁ, Martina; LAVICKÝ, Petr a kolektiv. *Občanský soudní řád. Komentář. II. díl.* Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2009, s. 1587–1588.

¹³⁹ Usnesení NS ze dne 23. 11. 2005, sp. zn. 20 Cdo 324/2005.

¹⁴⁰ Usnesení NS ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 26 Cdo 2021/2015.

¹⁴¹ LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář.* Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 206 – 207.

3.10.4 Zastavení exekuce dle ustanovení 336i odst. 2 OSŘ

Toto ustanovení se týká exekuce prodejem nemovité věci. Důvodem pro zastavení exekuce je na tomto místě skutečnost, že povinný má v dané nemovitosti trvalý pobyt a zároveň výše pohledávek oprávněných od okamžiku zahájení dražebního jednání nepřesahuje částku ve výši 30.000,- Kč bez příslušenství. Toto ustanovení nelze aplikovat na případy, kdy se jedná o pohledávku na výživného, pohledávku náhrady újmy na zdraví či trestným činem, nebo za situace, kdy by aplikace uvedeného ustanovení odporovala dobrým mravům.¹⁴² Je otázkou, zdali toto ustanovení může vést ke snaze povinných zapsat si trvalý pobyt k určité nemovitosti, ve které se skutečně nezdržují, a tímto způsobem se vyhnout exekuci nemovité věci.

3.10.5 Zastavení exekuce dle ustanovení § 338n odst. 6 OSŘ

Tento zastavovací důvod se vztahuje k exekuci prodejem závodu povinného. Důležitým okamžikem v tomto procesu je stanovení ceny závodu, neboť v této fázi je možné zjistit, že exekuce nemůže být vůbec úspěšná. Je tedy zkoumáno, zda lze prodejem závodu dosáhnout uspokojení pohledávky oprávněného a úhrady nákladů exekuce. Pokud je závod předlužen, tj. pokud souhrn aktiv, peněžních prostředků v hotovosti a peněz uložených u peněžních ústavů nepřesahuje souhrn dluhů a vymáhaných pohledávek závodu. V takovém případě musí být exekuce prodejem závodu zastavena.¹⁴³

3.10.6 Zastavení exekuce dle ustanovení § 338w odst. 3 OSŘ

Tento zastavovací důvod je stejně jako ust. § 338n odst. 6 OSŘ používán u exekuce prodejem závodu povinného. Jediným rozdílem je skutečnost, že v této situaci je předluženost závodu zjištěna až po vydání dražební vyhlášky, neboť ještě před zahájením dražebního jednání je nutné v návaznosti na zprávu správce dle § 338t odst. 1 OSŘ znovu přezkoumat, zda závod není předlužen a není nutné exekuci zastavit. Pokud je zjištěna předluženost závodu, musí být exekuce prodejem podniku povinného zastavena. Exekuce může být zastavena i v průběhu dražebního jednání, pokud byla uvedena skutečnost zjištěna až v okamžiku, kdy

---

¹⁴² Dle ust. § 336i odst. 2 OSŘ.

¹⁴³ Dle ust. § 338n odst. 6 OSŘ.

nebylo možná dražební jednání odročit, či až během samotného dražebního jednání.¹⁴⁴

3.10.7 Zastavení exekuce dle ustanovení § 338za odst. 1 OSŘ

Ustanovení § 338za odst. 1 OSŘ upravuje zastavovací důvod pro exekuci prodejem závodu povinného. Zde lze spatřovat podobnost s ust. § 336 odst. 1 OSŘ, neboť obě upravují bezúspěšnou dražbu, nicméně na rozdíl od tohoto ustanovení se v tomto případě jedná o prodej závodu povinného, nikoliv prodej nemovitosti. Jak již bylo zmíněno výše, hlavním účelem dražby je úspěšný prodej.

Pokud nařízené dražební jednání skončí neúspěšně a nepodaří se závod povinného prodat, neboť nebylo učiněno ani nejnižší podání, je na návrh oprávněného nebo dalšího oprávněného možné nařídít opětovnou dražbu ve lhůtě od tří do šesti měsíců od bezúspěšné dražby. Pokud takový návrh není podán, je exekuce ohledně prodeje závodu povinného zastavena. Rovněž bude zastavena, pokud je opětovná dražba znovu bezúspěšná. Opakovat dražbu je zde na rozdíl od úpravy v ustanovení § 336m odst. 1 OSŘ možné pouze jedenkrát.¹⁴⁵

3.10.8 Zastavení exekuce dle ustanovení § 344 odst. 3 OSŘ

Další důvodem pro zastavení exekuce je spojen s exekucí vyklizením, kdy je povinnému zajištěna přiměřená bytová náhrada nebo přístřeší. Za situace, kdy dojde ke změně poměrů a v průběhu exekuce vyklizením povinného soudní exekutor zjistí, že bytová náhrada či přístřeší nejsou zajištěny, nelze v exekuci vyklizením povinného pokračovat, či ji vůbec realizovat a je nutné ji i bez návrhu zastavit.

Konkrétní náhrada za vyklíženou nemovitost je určena již v nalézacím řízení. Je tedy posuzováno, zda je povinnému zajištěna bytová náhrada, která byla konkrétně určena ve vykonávaném rozsudku. Z uvedeného vyplývá, že důvodem pro rozhodnutí o zastavení exekuce je změna skutkového stavu, která vznikla až

---

¹⁴⁴ LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, s. 277 – 279.

¹⁴⁵ DAVID, Ludvík; IŠTVÁNEK, František; JAVŮRKOVÁ, Naděžda; KASÍKOVÁ, Martina; LAVICKÝ, Petr a kolektiv. *Občanský soudní řád. Komentář. II. díl*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2009, s. 1687–1688.

po vydání usnesení soudu o nařízení exekuce vyklizením povinného a jeho přestěhováním do bytové náhrady nebo přístřeší.¹⁴⁶

3.10.9 Zastavení exekuce dle ustanovení § 348 odst. 3 OSŘ

Ustanovení § 348 odst. 3 OSŘ představuje důvod pro zastavení exekuce prodejem společné movité či nemovité věci. Pokud se tuto společnou věc, která je předmětem exekuce, nepodaří exekutorovi prodat, musí být po splnění předpokladů exekuce zastavena. U movitých věcí je tomu tak za situace, kdy není věc prodána ani při opětovné dražbě. U nemovitých věcí je postupováno dle ust. § 336 odst. 1 OSŘ, tj. exekuce bude zastavena, pokud nebylo při dražbě učiněno alespoň nejnižší podání a pokud nebyl ve lhůtě 1 roku podán návrh na nařízení dalšího dražebního jednání.¹⁴⁷

---

¹⁴⁶ JIRMANOVÁ, Miroslava. Komentář k ustanovení § 344 OSŘ, Systém ASPI. [cit. 18. 2. 2020]
Dostupné z:

<https://www.noveaspi.cz/products/lawText/13/13000/1/2?rem=ob%C4%8Dansk%C3%BD%20sou dn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d>

¹⁴⁷ DAVID, Ludvík; IŠTVÁNEK, František; JAVŮRKOVÁ, Naděžda; KASÍKOVÁ, Martina; LAVICKÝ, Petr a kolektiv. *Občanský soudní řád. Komentář. II. díl.* Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2009, s. 1720–1721.

4 Náhrada nákladů při zastavení exekuce

Ve velmi blízkém vztahu k rozhodování o zastavení exekuce je též rozhodování o nákladech exekučního řízení, které vznikly jak účastníkům řízení na straně jedné, tak exekutorovi na straně druhé. O náhradě nákladů musí být mimo jiné rozhodnuto v usnesení o zastavení exekuce, a to z důvodu, že právní mocí rozhodnutí, kterým se končí exekuce, zaniká současně i účinnost příkazu k náhradě exekuce jakožto pokladu pro její vymáhání. V důsledku toho soud vždy před vydáním rozhodnutí zastavení exekuce musí vyzvat soudního exekutora, aby vyčíslil náklady exekuce a uvedl informaci, zda byla oprávněným uhrazena záloha na náklady exekuce, v jaké výši tato záloha byla a zda již byla alespoň určitá část nákladů exekuce účastníky zaplacená.¹⁴⁸

Obecná úprava otázky nákladů exekučního řízení je obsažena v ust. § 87 a ust. 88 EŘ. Podpurným ustanovením je ust. § 271 OSŘ, dle kterého o náhradě nákladů, které účastníkům prováděním výkonu rozhodnutí vznikly, rozhoduje soud podle toho, z jakého důvodu k zastavení exekuce došlo.

Za předpokladu, že pro oprávněného je nařízení exekuce považováno za úspěch a zastavení exekuce naopak za neúspěch, se při rozhodování o povinnosti k náhradě exekučních nákladů v kontextu zastavení exekuce nejedná o relevantní měřítko. Neuplatňuje se tedy hledisko ve smyslu ust. § 142 OSŘ, které hovoří o procesním úspěchu, ale uplatní se hledisko uvedené v ust. § 271 OSŘ, resp. v ust. § 89 EŘ, tj. procesní zavinění. I přes to, že terminologie obou uvedených předpisů je v tomto směru nejednotná, neboť § 89 EŘ hovoří o „procesním zavinění“, zatímco ust. § 272 OSŘ zmiňuje „důvod, pro nějž k zastavení exekuce došlo“, jedná se v podstatě o jedno a totéž. Na místě je tedy vždy posouzení skutečnosti, který z účastníků exekuce je zodpovědný za zastavení exekuce. Účastník, který zavinil zastavení exekuce je povinen uhradit náklady druhého účastníka a soudního exekutora. U povinného je procesní zavinění na zastavení exekuce obecně předpokládáno, neboť právě pro jeho neschopnost splnit dobrovolně povinnost, která mu byla uložena exekučním titulem, byl oprávněný nucen přistoupit k zahájení exekučního řízení.¹⁴⁹

---

¹⁴⁸ KASÍKOVÁ, Martina; ŠIMKA, Karel. *Exekuční řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C.H. Beck, 2017, s. 606-619.

¹⁴⁹ MAXA, H. *Zastavení exekuce a postup dle § 271 OSŘ*. Právní rozhledy, roč. 2017, č. 13-14, s. 484 a násl.

Během rozhodování o náhradě nákladů je zkoumána otázka procesního zavinění ve zjevně hmotněprávním smyslu tohoto slova. Avšak oprávněný má v souladu s judikaturou ÚS odpovědnost za zastavení exekuce jen výjimečně a to, pokud již od počátku měl a mohl předpokládat následky svého jednání, byl schopen jej ovlivnit a nezachoval náležitou míru opatrnosti. Například z nálezů ÚS ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 3929/2016 vyplývá, že pro povinnost k náhradě nákladů exekuce nestačí pouze takové jednání povinného, které má za následek zastavení exekuce, ale je třeba dovodit i další okolnosti, na jejichž základě vznikl negativní účinek.¹⁵⁰

V situaci, kdy dojde k zastavení exekuce, musí být problematika procesního zavinění velmi pečlivě zhodnocena a podepřena náležitými argumenty. Pokud v jednání oprávněného nelze spatřovat neuváživost a nepečlivost, je povinnost uhradit náklady na straně povinného dle obecných pravidel, která vyplývají z ust. § 87 odst. 2, 3 EŘ.¹⁵¹

4.1 Náhrada nákladů při částečném zastavení exekuce

Za situace, kdy dojde pouze k částečnému zastavení exekuce, je nutné si ve věci náhrady nákladů klást otázku, na čí straně je procesní zavinění na zastavení exekuce. Je-li toto zavinění přičítáno povinnému, není o náhradě nákladů nutné rozhodovat, neboť exekuce nadále pokračuje a stále je to právě povinný, kdo je zatížen úplnou povinností k jejich náhradě dle ust. § 87 odst. 2 a 3 EŘ. Nicméně za situace, kdy za zastavení exekuce nese odpovědnost oprávněný, je třeba o nákladech exekuce a nákladech mezi povinným a oprávněným rozhodnout v rámci usnesení o částečném zastavení exekuce, kdy bude přiměřeně aplikováno ust. § 89 EŘ vztahující se k části nároku, v němž již exekuce nepokračuje.¹⁵²

4.2 Náhrada nákladů u zastavení exekuce pro nemajetnost (ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) OSŘ)

U otázky náhrady nákladů u zastavení exekuce z důvodu nemajetnosti povinného se na první pohled lze domnívat, že bude postupováno dle ust. § 89

---

¹⁵⁰ Nález ÚS ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 3929/2016.

¹⁵¹ SVOBODA, Karel. *Zastavení exekuce*. Praha: C.H. Beck, 2018, 287 s. ISBN 978-80-7400-640-1, s. 105.

¹⁵² KASÍKOVÁ, Martina; ŠIMKA, Karel. *Exekuční řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C.H. Beck, 2017, s. 606-619.

věty druhé EŘ. V této větě je uvedeno, že pokud je exekuce zastavena z důvodu nemajetnosti povinného, hradí exekutorovi paušálně určené či účelně vynaložené výdaje oprávněný. Věta druhá byla do § 89 doplněna novelou exekučního řádu zákonem č. 347/2007 Sb., ve snaze napravit nežádoucí stav, kdy při zastavení exekuce pro nemajetnost mohl povinný jen stěží uhradit náklady exekuce. Z uvedeného vyplývá, že současná úprava staví v rozporu s do nevýhodné pozice oprávněného, kdy je odpovědný za výsledek řízení, a nikoliv za zavinění. Nicméně tato odpovědnost se vztahuje pouze na náhradu hotových výdajů v souladu s ust. § 87 odst. 1 EŘ, nikoliv na odměnu dle § 6 ET.¹⁵³ Otázka hotových výdajů exekutora je upravena v § 13 ET. Paušální částka hotových výdajů dle současné právní úpravy 3 500 Kč.¹⁵⁴

V souvislosti s interpretací § 89 věty druhé EŘ nicméně ÚS trvá na původním výkladu, že na oprávněného by měla být povinnost úhrady nákladů řízení přenesena jen ve velmi výjimečných případech, pokud nedostál požadavku na přiměřenou opatrnost a uvážlivost.¹⁵⁵ Lze tedy shrnout, že v případě zastavení exekuce pro nemajetnost povinného, vzniká povinnost oprávněného uhradit paušálně určené či účelně vynaložené výdaje exekutorovi pouze v souvislosti s mírou jeho zavinění na skutečnosti, že byla exekuce zastavena.

---

¹⁵³ SVOBODA, Karel. *Zastavení exekuce*. Praha: C.H. Beck, 2018, 287 s. ISBN 978-80-7400-640-1, s. 123-124.

¹⁵⁴ Ke dni sepsání této práce.

¹⁵⁵ Nález ÚS ze dne 10. 3. 2009, sp. zn. III. ÚS 455/08.

5 Aktuální otázky zastavení exekuce

5.1 Postih SJM v exekuci a její zastavení

Rekodifikací soukromého práva NOZ s účinností od 1. 1. 2014, který mimo jiné změnil rozsah a pojetí SJM, došlo k posílení postavení věřitele vůči dlužníkovi, který je v manželství. Do SJM nově spadají dle ust. § 710 NOZ i dluhy převzaté v době trvání manželství, dále byla přidána hmotněprávní úprava uspokojení věřitele z majetku v SJM při exekuci. Ust. § 731 a § 732 NOZ přinášejí zákonnou ochranu věřitele při vymáhání dluhu vzniklého jak za trvání SJM, kdy je dluh uspokojen z celého SJM, tak dluhu vzniklého před manželství, kdy může být SJM postiženo jen do výše podílu dlužníka, za předpokladu teoretického zrušení a vypořádání SJM.¹⁵⁶

Za platnosti dřívější právní úpravy spočívala obrana manžela, jehož majetek náležející do SJM či jehož výlučný majetek byl neoprávněně postižen exekucí, zejména v podání vylučovací (excindační) žaloby dle ust. § 267 odst. 2 OSŘ, případně v návrhu na zastavení exekuce pro nepřipustnost dle ust. § 268 odst. 1 písm. h). Nicméně jednání o této žalobě probíhalo v rámci samostatného řízení, nikoliv v rámci daného exekučního řízení. Tato praxe vedla k velké nejistotě účastníků a k významným průtahům v exekučním řízení, neboť s majetkem, o který byl spor veden, nemohlo být nikterak nakládáno. Pokud byl žalobce úspěšný, bylo po nabytí právní moci rozhodnutí o vylučovací žalobě, aby „bylo rozhodnuto o částečném zastavení exekuce v rozsahu, v němž byl manžel dlužníka se svou žalobou úspěšný, když samo rozhodnutí o vylučovací žalobě tyto účinky nemělo.“¹⁵⁷

Výše uvedený způsob obrany manžela nebyl z hlediska rychlosti a hospodárnosti řízení v rámci exekuce vnímán jakožto ideální řešení. Snaha zákonodárce o zlepšení situace přinesla ve vztahu k postihu SJM a majetku manžela povinného také v návaznosti na NOZ novelu OSŘ a EŘ zákonem č. 139/2015, která nabyla účinnosti od 1. 7. 2015. Tato novela sjednotila právní

---

¹⁵⁶ HRABALOVÁ, Rita. *Exekuce společného jmění manželů a obrana manžela povinného*. Komorní Listy, 2017, č. 2, s. 12.

¹⁵⁷ JUŘÁTKOVÁ, Petra; PINKAVOVÁ, Zdena. *Možnosti obrany třetích osob proti neoprávněnému zásahu do jejich vlastnického práva*. Komorní listy, 2017, č. 1, s. 9.

úpravu postihu v OSŘ a EŘ. Dle důvodové zprávy bylo hlavním záměrem zákonodárce zvýšení ochrany nezadluženého manžela v průběhu exekuce a dále odstranění komplikací při aplikaci dosavadní právní úpravy.¹⁵⁸ Uvedenou novelou vzniklo zcela nové ust. § 262b OSŘ, jímž byla manželovi povinného přiznána jako jediná možnost ochrany návrh na částečné či úplné zastavení exekučního řízení. Pokud je exekucí postihován majetek manžela povinného či majetek v SJM, manžel povinného stává účastníkem exekučního řízení, ale zastavení exekuce se smí domáhat pouze v mezích uvedených v § 262b OSŘ, tzn. pouze v souvislosti s majetkem v jeho vlastnictví či ve společném jmění, ze kterého dle jeho názoru nelze uspokojit vymáhanou pohledávku. Úplného zastavení exekuce se tedy manžel povinného smí domáhat pouze v případě, že prováděnou exekucí byl postižen výhradně jeho výlučný nebo majetek ve společném jmění, a zároveň by tento majetek exekucí vedenou pro vymožení závazku povinného nebylo možno skutečně postihnout. V tomto směru tak bylo posíleno postavení manžela povinného. Možnost podání návrhu na zastavení exekuce manželem oprávněného je zakotvena i přímo v ust. § 55 EŘ a o možnosti se jí domáhat je soud povinen poskytnout manželu povinného poučení.¹⁵⁹

Nový druhý odstavce ust. § 262b OSŘ přímo souvisí s ust. § 262a odst. 4 OSŘ, který za účelem vymožení dluhu patřícího do SJM umožňuje vést exekuci příkázáním pohledávky manžela povinného z účtu u peněžního ústavu. Z tohoto odstavce vyplývá, že uvedenou exekuci lze úspěšně vést jen v případě, že na daném účtu jsou aspoň v minimálním rozsahu uloženy prostředky, které by jinak náležely do SJM. Naopak zastavit exekuci je možno jen v případě, že takové prostředky na účtu vůbec nejsou uloženy. Tento důvod pro zastavení výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky manžela povinného z účtu u peněžního ústavu podle ust. § 262b odst. 2 OSŘ se uplatní pouze v případě, že je exekuce vedena za

---

¹⁵⁸ *Důvodová zpráva k zákonu č. 139/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon).* 22. 9. 2014 [cit. 15. 2. 2020]. Dostupné online na <<http://www.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?documentId=oz5f6mrqge2v6mjthfpwi6q&groupIndex=0&rowIndex=0>>

¹⁵⁹ MÁDR, Jaroslav, komentář k ustanovení § 262b OSŘ, Systém ASPI. [cit. 15. 2. 2020] Dostupné z: <https://www.noveaspi.cz/products/lawText/13/40/1/2?rem=ob%C4%8Dansk%C3%BD%20soudn%C3%AD%20C5%99%C3%A1d>

účelem vymožení dluhu, který patří do SJM nebo dluhu povinného, pro který je možno nařídit exekuci na majetek v SJM a majetek jeho manžela.¹⁶⁰

5.2 Zastavení exekuce na základě neplatné rozhodčí doložky

V období devadesátých let minulého století se rozhodčí nálezy staly často vyhledávanou variantou exekučních titulů ve formě soudních rozhodnutí, a to z důvodu, že soudní řízení je s ohledem řadu údajně zbytečných procesních pravidel až příliš pomalé. Tento přístup vedl k tomu, že se rozhodčí nálezy, jakožto rovnocenné exekuční tituly, začaly uplatňovat i v rámci spotřebitelských sporů. Nicméně postupně začalo být upozorňováno na skutečnost, že rozhodci velmi často rozhodují v neprospěch spotřebitelů a z tohoto důvodu je nezbytně nutné poskytnout spotřebitelům soudní ochranu, neboť tyto rozhodčí nálezy velmi často odsuzovaly k plnění, které bylo v přímém rozporu s dobrými mravy.¹⁶¹

Nicméně ustálená soudní praxe považovala po dlouhou dobu rozhodčí doložky ve spotřebitelských vztazích za platné.¹⁶² Průlomovým rozhodnutím v uvedené problematice bylo usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 12 Cmo 496/2008, podle kterého byla za neplatnou z důvodu obcházení zákona taková rozhodčí smlouva, která neobsahuje přímé označení a určení rozhodce ad hoc, nebo neobsahuje konkrétní způsob pro určení rozhodce, ale pouze stanovuje, že rozhodce bude určen jednou smluvní stranou ze seznamu rozhodců, který je veden právnickou osobou, která není stálým rozhodčím soudem zřízena na základě zákona.¹⁶³ Ke stejnému názoru se přiklonil Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. sp. zn. II. ÚS 2164/10, ve kterém uvedl, že pro platnost rozhodčí doložky ve spotřebitelských smlouvách musí být tato doložka platně dojednána a rozhodčí řízení musí zaručovat procesní práva, která by byla zaručena v řízení, které by bylo namíste, pokud by se spotřebitel nezavázal k rozhodnutí sporu v rozhodčím řízení.¹⁶⁴

---

¹⁶⁰ SVOBODA, Karel; SMOLÍK, Petr; LEVÝ, Jiří; ŠÍNOVÁ, Renáta a kol. *Občanský soudní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 1069–1078.

¹⁶¹ SVOBODA, Karel. *Návrh na zastavení exekuce jako mimořádný opravný prostředek proti exekučnímu titulu*. Soudní rozhledy, 2019, č. 7-8, s. 221.

¹⁶² Např. rozhodnutí NS ze dne 31. 7. 2008, sp. zn. 32 Cdo 2282/2008.

¹⁶³ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. 12 Cmo 496/2008.

¹⁶⁴ Nález Ústavního soudu ze dne 1. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2164/10.

Zákonem byla výše uvedená otázka přímo upravena zákonem č. 258/2016 Sb, dle kterého spotřebitelské spory nemají být nadále posuzovány rozhodcem, nicméně doposud jsou předmětem exekuce statisíce rozhodčích nálezů ve věci spotřebitelských smluv. Avšak rozhodci mohou i nadále konat rozhodčí řízení na základě smluv, které byly uzavřeny pře účinností novely dne 1. 12. 2016. Otázka exekucí vedených na základě rozhodčích nálezů ukládajících spotřebiteli zřejmě nemravné plnění je tedy v současné době jedním z nejpálčivějších problémů exekučních řízení. Jednou z nejmóraznějších dílčích otázek je zde především roztržštěná judikatura a výklad ust. § 35 RozhŘ, ve kterém jsou upraveny důvody pro zastavení exekuce, která je vedena na základě rozhodčího nálezu. Tyto důvody lze rozdělit na důvody zvláštní, které jsou vymezeny právě v ust. § 35 odst. 1 RozhŘ, a na důvody obecné, které jsou uvedeny v ust. § 268 odst. 1 OSŘ a RozhŘ jejich existenci připouští.¹⁶⁵

Úprava v ust. § 35 odst. 1 RozhŘ stanovuje, že návrh na zastavení exekuce lze podat, pokud je rozhodčí nález stížen některou z níže uvedených vad:

- rozhodčí nález byl vydán ve věci, o které není možné uzavřít rozhodčí smlouvu,
- rozhodčí nález není výsledkem usnesení většinou rozhodců,
- rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo druhou stranou žádáno, nebo toto plnění na právní úpravu zakázáno,
- v rozhodčím řízení nebyla strana, která musí být zastoupena zákonným zástupcem, tímto zástupcem zastupována a jednání této osoby nebylo ani schváleno ani dodatečně,
- osoba, která v rozhodčím řízení vystupovala jménem strany či jejího zákonného zástupce, k tomuto jednání nebyla zmocněna a toto jednání nebylo schváleno ani dodatečně.¹⁶⁶

Odkaz ust. § 35 odst. 1 RozhŘ je třeba chápat tak, že pokud je exekučním titulem rozhodčí nález, může soud rozhodnout v návaznosti na odst. 1 § 268 OSŘ

---

¹⁶⁵ SVOBODA, Karel. *Zastavení exekuce*. Praha: C.H. Beck, 2018, s. 24-26.

¹⁶⁶ Dle ust. § 31 a § 35 odst. 1 RozhŘ.

zastavit exekuci i bez návrhu, ačkoliv ust. § 35 odst. 2 RozhŘ ustanovuje, že povinný musí nejprve podat příslušnému soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezu.¹⁶⁷ Pokud je tedy např. vydán rozhodčí nález ve věci, o které nelze uzavřít rozhodčí smlouvu a exekuce byla přesto zahájena, musí být zastavena i bez návrhu, a to dle ust. § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ. Tato skutečnost vyvrací mylný předpoklad, že ust. § 35 RozhŘ je vůči OSŘ v poměru speciality, což potvrdil mimo jiné Nejvyšší soud, který judikoval, že pokud je rozhodčí nález exekučním titulem, lze kromě zvláštních důvodů pro zastavení exekuce zastavit exekuci i z obecných důvodů uvedených v ust. § 268 OSŘ.¹⁶⁸

Do postavení povinných nyní vnesl nejistotu nález Ústavního soudu z ledna roku 2019, který postup soudů hodnotí jakožto přehnaně formalistický, neboť výkladem norem podústavního práva zasahuje do principu autonomie vůle smluvních stran s důsledky, které smluvní strany tímto projevem zamýšlely vyvolat. Nadále tedy už neplatí pravidlo, že pokud je část doložky neplatná, je považována za neplatnou celá. Soudy však musí nadále hodnotit individuálně problematiku jednotlivých případů.¹⁶⁹

Pokud se týče rozhodčích smluv uzavřených před účinností novely č. 258/2016, je možné zhodnotit, že zákonodárce zjevně pominul skutečnost, že tyto smlouvy budou i nadále projednávány a rozhodovány dle předchozí právní úpravy, nadto že počet exekucí na základě rozhodčích nálezů bude přibývat. Lze tedy uzavřít, že uvedené exekuce lze zastavit, nicméně v rámci návrhového řízení dle ust. § 35 odst. 1 RozhŘ ve znění platném do 30. 11. 2016, neboť procedurální vady rozhodčího řízení či nesprávné posouzení rozhodcem neodůvodňují zastavení exekuce dle ust. § 268 odst. 1 OSŘ. Nicméně rozpor rozhodčího nálezu s veřejným pořádkem bude i nadále relevantním důvodem pro zastavení exekuce dle ust. § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ.¹⁷⁰

---

¹⁶⁷ Usnesení NS ze dne 28. 2. 2017, sp. zn. 20 Cdo 1387/2016.

¹⁶⁸ Usnesení NS ze dne 16. 8. 2016, sp. zn. 20 Cdo 3194/2016.

¹⁶⁹ Nález ÚS ze dne 8. 1. 2019, sp. zn. III. ÚS 1336/18.

¹⁷⁰ SVOBODA, Karel. *Zastavení exekuce*. Praha: C.H. Beck, 2018, s. 30-33.

5.3 Zastavení exekuce dle návrhu novely OSŘ a EŘ

Jak OSŘ, tak EŘ byly za dobu své existence již mnohokrát novelizovány. V současné době je Poslaneckou sněmovnou ČR projednáván návrh zákona¹⁷¹ Vlády ČR předložený prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti ČR dne 9. 7. 2019 jako sněmovní tisk č. 545 (dále jen „*novela*“). Hlavním cílem novely je řešení otázky vícečetných exekucí, zefektivnění řízení o výkonu rozhodnutí a exekučního řízení a změna právní úpravy práv účastníků a osob zúčastněných na těchto řízeních. Vícečetným exekucím by měla mimo jiné zamezit navrhovaná paušálně určená náhrada hotových výdajů za úkony provedené během první fáze exekučního řízení a povinná úhrada zálohy na náklady exekuce, které by měl na počátku exekuce uhradit věřitel. Novela se také snaží o snížení nákladů exekuce koncentrací exekuce proti stejnému dlužníkovi vedených u jednoho soudního exekutora. V této kapitole bych ráda zhodnotila úpravu jednotlivých ustanovení dotýkajících se zastavení exekuce a celkový dopad novely na tuto problematiku.

Výše uvedená novela upravuje možnost zastavení exekuce na základě ust. § 290 OSŘ. Jak již bylo řečeno v kapitole 3.10.1, exekuce je dle odst. 1 uvedeného ustanovení na návrh plátce mzdy nebo oprávněného zastavena, pokud povinný nepobírá po dobu dvanácti měsíců mzdu vůbec nebo ani v takové výši, aby mohla být exekuce provedena.¹⁷² Toto znění by s platností novely bylo zrušeno a nahrazeno níže uvedeným zněním:

„Vyjde-li v řízení najevo, že povinný po dobu 2 let nepobírá mzdu, soud nařízený výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy zastaví. Nařízený výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy zastaví soud i tehdy, vyjde-li v řízení najevo, že povinný nepobíral po dobu 3 let mzdu alespoň v takové výši, aby z ní mohly být srážky prováděny. Návrh na zastavení může podat i plátce mzdy.“¹⁷³

Pokud by tedy během exekučního řízení vyšlo najevo, že zaměstnanec s exekučními srážkami nepobírá po dobu 2 let mzdu či pokud by bylo zjištěno, že povinný nepobíral po dobu 3 let mzdu alespoň v takové výši, aby z ní mohly být

---

¹⁷¹ Zákon, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., OSŘ, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., EŘ, a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

¹⁷² Dle ust. § 290 odst. 1 OSŘ

¹⁷³ Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ze dne 1. 7. 2019, str. 3. Dostupné online z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=8&CT=545&CT1=0>.

srážky prováděny, musela by být exekuce zastavena. Exekuce by byla taktéž zastavena, pokud by po dobu 3 let nebyla alespoň částečně uspokojena vymáhaná povinnost ve výši pokrývající alespoň náklady exekuce. Jak již bylo řečeno, exekuci srážkami ze mzdy, která přetrvává i poté, co povinný přestal pobírat mzdu či jiný příjem a fakticky není nic sráženo, lze zastavit dle současné právní úpravy pouze na návrh povinného či plátce mzdy. Uvedenou novelou by byla zrušena nutnost podání návrhu na zastavení exekuce a exekuce by mohla být zastavena soudem, příp. soudním exekutorem, jak na návrh, tak i bez návrhu.¹⁷⁴

Další navrhovanou změnou je úprava ust. § 55 EŘ, který by byl rozšířen o odstavce 7, 8 a 9. Odstavec 7 zakotvuje povinnost zastavit exekuci v případě, kdy po dobu posledních 3 let nebyla ani částečně uspokojena vymáhaná povinnost či pokud nebyl po celou tuto dobu zjištěn či zajištěn majetek postižitelný v exekuci, který pokryl alespoň náklady exekuce. Nicméně pokud oprávněný na výzvu soudního exekutora v přiměřené lhůtě složí další zálohu na náklady exekuce, jejíž výše bude stanovena prováděcím právním předpisem, tj. ET. U exekučního řízení, které je vedeno ve prospěch oprávněného zproštěného od složení zálohy na náklady exekuce, postačí, aby oprávněný soudnímu exekutorovi sdělil svůj nesouhlas se zastavením exekuce. Odstavec 8 novely zakotvuje, že pokud je záloha na náklady exekuce oprávněným složena, soud po dobu 3 let od jejího složení nerozhodne o zastavení exekuce pro nemajetnost bez návrhu. Dle odstavce 9 by dle odst. 7 a 8 bylo možno postupovat pouze po dobu 9 po sobě následujících let.¹⁷⁵ Návrhem je řešena také možnost, že za splnění podmínek pro zastavení exekuce dle ust. § 55 odst. 7 EŘ budou s největší pravděpodobností splněny též podmínky pro zastavení exekuce pro nemajetnost. Je nutné podotknout, že tato otázka je již upravena v ust. § 268 odst. 1, písm. e) OSŘ. Toto ustanovení považují za v této otázce dostatečné.

Novela dle mého názoru obsahuje velmi sporné instituty. Lze mít za to, že skutečně směřuje k odbřemenění celého systému od bezvýsledných vícečetných exekucí jejich zastavením, pokud za situace, kdy není vymožena vykonatelná pohledávka či její část po dobu stanovenou zákonem, bude soudní exekutor

---

¹⁷⁴ Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ze dne 1. 7. 2019, str. 40. Dostupné online z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=8&CT=545&CT1=0>.

¹⁷⁵ Tamtéž, str. 75.

povinen exekuci zastavit. S ohledem na současnou situaci je snaha předkladatele o podporu povinným na straně jedné a o zefektivnění celého procesu na straně druhé naprosto pochopitelná a žádoucí, nicméně je otázkou, nakolik je tento cíl novelou naplňován. Povinní, kteří nevlastní majetek postačující k uhrazení exekučně vymáhaných pohledávek a ani nelze předpokládat, že by jejich dluh byl uhrazen v přiměřené době, by neměli být zatěžováni exekucemi, které lze považovat za marné. Z tohoto pohledu je novela obecně přínosná. Nicméně nelze přehlížet skutečnost, že exekuce je legálním nástrojem oprávněného, kterou se domáhá splnění povinnosti, na kterou má vůči povinnému nárok. Pokud by byla horní hranice pro vedení bezvýsledné exekuce stanovena na 9 let, po jejichž uplynutí by došlo k zastavení exekuce bez souhlasu oprávněného, lze si klást otázku, zda tuto úpravu nelze považovat za výrazné omezení procesněprávního prostředku oprávněného k dosažení úspěšného splnění povinnosti, tj. k porušení práva na spravedlivý proces. Je třeba zdůraznit, že věřitelem není vždy „lichvářská společnost“, ale také fyzická osoba, které byla určitým způsobem přivozena újma a exekucí se domáhá svého práva. Nelze proto předjímat a využívat tuto domněnku jakožto politický záměr.

Ačkoliv má oprávněný v takovém případě právo po zastavení exekuce podat nový exekuční návrh v téže věci, pokud má zájem na dalším vedení exekuce, může pro něho být zatěžující povinností nutnost uhradit zálohu na náklady exekuce soudnímu exekutorovi, případně i další poplatky za prodloužení dlouhodobě vedení exekucí. Tato právní úprava pravděpodobně sníží počet bezvýsledných exekucí, neboť mimo výše uvedené nebude oprávněného motivovat k podání návrhu na zahájení exekučního řízení, u kterého lze předpokládat bezvýslednost, avšak za cenu omezení jeho práv.

Celkově lze k novele v oblasti, která se týká zastavení exekuce, říci, že je obtížné hodnotit ji pozitivně. Na jednu stranu je nepochybnou pravdou, že některé z exekucí jsou opravdu vedeny řadu let zcela bezúčelně, což není výhodný stav po žádného z účastníků. Na druhou stranu by i přes tuto skutečnost mělo zůstat výhradně na věřitelově uvážení, jak se svou pohledávkou bude nakládat.

6 Srovnání s právním řádem Slovenské republiky

Poslední částí této práce je stručné srovnání právní úpravy zastavení exekuce v České republice a Slovenské republice.

Podobně jako v České republice, i ve slovenském právním řádu je dodnes platný a účinný právní předpis č. 99/1963 Zb., občiansky súdny poriadok. Otázka institutu soukromého soudního exekutora a procesní úpravy exekučního řízení byla ve Slovenské republice zavedena o 6 let dříve nežli v ČR, a to dne 1. 12. 1995 díky nabytí účinnosti právního předpisu č. 233/1995 Z. Z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (Exekučný poriadok, dále jen „EP“). Nicméně dvojkolejnost úpravy civilních exekucí, která je dodnes funkční v ČR, byla z důvodu neefektivnosti již zrušena, mimo dvou výjimek, a to vymáhání soudních pohledávek a otázky zabezpečení výchovy nezletilých dětí. S účinností novely od 1. 5. 2009 tedy provádí exekuci prodejem movitých věcí a nemovitostí výlučně soudní exekutor.¹⁷⁶ Slovenská úprava exekucí prošla v posledních letech mnoha dalšími zásadními změnami. Mezi nejdůležitější patří zřízení výlučné věcné příslušnosti Okresného soudu Banská Bystrica pro veškerá exekuční řízení a dále zřízení místní příslušnosti exekutorů, kdy jsou exekutorům přidělovány pohledávky dle trvalého bydliště povinného, zákonem č. 2/2017 Z. Z., účinným od 1. 4. 2017, který novelizoval EP.¹⁷⁷

Nicméně nejdůležitější změnou v oblasti exekucí a jejich zastavení bylo v současné době přijetí zákona č. 233/2019 Zb., Zákon o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (dále jen „ZOUNEK“), který nabyl platnosti dne 31. 7. 2019 a účinnosti dne 1. 1. 2020. Tento zákon přinesl plošné zastavování „starých“ exekucí, které byly zahájeny před dnem 1. 4. 2017, a které byly vedeny dle předpisů účinných do dne 31. 3. 2017. Takovéto exekuce jsou zastaveny, pokud uplynula doba v délce 5 let od doručení pověření k vykonání exekuce soudnímu exekutorovi. V případě, že v této době nebyl vymožen celý nárok, má se za to, že nebyl zjištěn majetek, který

---

¹⁷⁶ KOLESÁROVÁ, Stanislava. *Zrušenie duality*. Komorní listy, 2011, č. 2, str. 4.

¹⁷⁷ Zákon č. 2/2017, Z. Z., Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

by postačil aspoň k úhradě nákladů exekuce. Zastavení starých exekucí se podle citovaného zákona týká všech vymáhaných pohledávek s výjimkou vymáhání výživného, vymáhání plnění přiznaného rozhodnutím orgánu Evropské unie a také exekucí, ve kterých bylo dosaženo za 18 měsíců před datem předpokládaného zastavení exekuce vymožená alespoň částka ve výši 15 EUR.¹⁷⁸ ZOUNEK je možné porovnat s částí navrhované novely EŘ popsané v kapitole 5.3 této diplomové práce, neboť se shodně zabývá problematikou dlouhodobých bezvýsledných exekucí. Dle mého názoru lze ZOUNEK považovat až za extrémní právní předpis, neboť jím dochází k naprostému porušení práv oprávněných na spravedlivý proces, kdy jsou už po pouhých 5 letech zastaveny exekuce, ve kterých nebylo dosaženo žádného plnění. Stejně tak jako dle české novely po zastavení exekuce musí oprávněný podat nový návrh, s čímž jsou na něj kladeny jak finanční, tak časové nároky a dostává se do velmi nevýhodné situace, ač se pouze snaží domoci svých práv na vymožení svého nároku.

V souladu s EP přicházejí v úvahu 3 možné způsoby pro zastavení exekuce, a to soudem, soudním exekutorem či ze zákona. V ust. § 61k EP je upravené zastavení exekuce soudem, který rozhoduje o případech, ve kterých je potřeba rozsoudit spor či posoudit určité okolnosti. Dle tohoto ustanovení musí být exekuce zastavena příslušným soudem, pokud povinný podá oprávněný návrh na zastavení exekuce z jednoho z níže uvedených důvodů:

- po vzniku exekučního titulu nastaly okolnosti, které způsobily zánik vymáhaného nároku,
- exekuční titul byl zrušen,
- je zde důvod dle zvláštního právního předpisu, pro který nelze exekuční titul uplatnit.
- jsou zde další skutečnosti bránící vymahatelnosti exekučního titulu.

Povinný je oprávněn tento návrh, který má odkladný účinek, podat u soudního exekutora pouze do 15 dnů od doručení vyrozumění o zahájení exekuce. Později může povinný namítat pouze skutečnosti, které vznikly až po uplynutí této

---

¹⁷⁸ KOSTKOVÁ, Martina. *Komentár k zákonu č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov*, [online] Datum aktualizace 19. 9. 2019 [cit. 30. 3. 2020]. Dostupné z: https://www.exekucie.uad.sk/33/komentar-k-zakonu-c-233-2019-z-z-o-ukonceni-niektorych-exekucnych-konani-a-o-zmene-a-doplneni-niektorych-zakonov-uniqueidmRRWSbk196FPkyDafLFWAHutKeeOhrVwidM_H8eRJSrMw6jFs_4Oxw/?uri_view_ty pe=4

lhůty. Pokud s návrhem na zastavení exekuce souhlasí povinný, vydá soudní exekutor oznámení o zastavení exekuce, které je doručováno účastníkům řízení a soudu; pokud oprávněný nesouhlasí, předloží soudní exekutor do 5 pracovních dnů po uplynutí lhůty k vyjádření oprávněného návrh na zastavení exekuce spolu se svým vyjádřením a případným vyjádřením oprávněného soudu, který o návrhu rozhodne.¹⁷⁹

Avšak exekuci může zastavit i soudní exekutor, a to v nesporných případech vydáním vyrozumění (upovedomenie) o jejím zastavení i bez schválení příslušným soudem, pokud:

- oprávněný či povinný zanikli/zemřeli, a to bez právních zástupců či pokud bylo dědické řízení zastaveno,
- návrh na zastavení exekuce podal oprávněný, a to ve kterémkoliv stadiu exekučního řízení i bez udání důvodů,
- při exekuci majetku právnické osoby se ve lhůtě 30 měsíců od zahájení exekuce či od okamžiku posledního plnění nepodařilo zjistit žádný majetek anebo příjmy které by bylo možné postihnout exekucí a které by postačily aspoň k úhradě nákladů soudního exekutora,
- při exekuci vedené na majetek fyzické osoby se ve lhůtě 5 let od zahájení exekuce nepodařilo zjistit žádný majetek či příjmy, které by mohly být postihnuty exekucí a které by postačily alespoň k úhradě nákladů soudního exekutora,
- oprávněný neuhradil zálohu na nevyhnutelné výdaje spojené s vedením exekuce
- ze zvláštního předpisu vyplývá, že exekuce byla zastavena,
- ze zvláštního předpisu vyplývá, že je zde důvod pro zastavení exekuce,
- pokud při odložené exekuci na vymožení výživného povinný řádně plnil po dobu tří po sobě jdoucích měsíců.¹⁸⁰

Díky jednokolejnosti slovenské právní úpravy je možné konstatovat její nesporně větší přehlednost a jednoduchost. Rozdělení možnosti zastavení exekuce, kdy je soudem rozhodováno o sporných případech, zatímco exekutorem

---

¹⁷⁹ Dle ust. § 61k EP.

¹⁸⁰ Dle ust § 61n EP.

o nesporných, je shodné s českým procesním postupem (srov. ust. § 55a EŘ). Jednotlivé důvody pro zastavení exekuce jsou srovnatelné s důvody zakotvených v české právní úpravě. Za povšimnutí stojí důvod pro zastavení pro bezvýslednost exekuce po dobu 5 let, který je srovnatelný se 3 lety navrhovaných novelou ust. 55 odst. 7 EŘ. Je otázkou, zda je pro oprávněného výhodnější možnost prodloužit dvakrát tříleté období bezvýsledné exekuce, či 5 let, které nelze prodloužit. Dle mého názoru poskytuje novela v tomto případě lepší řešení.

Domnívám se, že v současné době by vhodné v ČR zefektivnit a zjednodušit celé exekuční řízení včetně zastavování exekucí zrušením dvoukolejnosti právní úpravy.

Závěr

V úvodu diplomové práce jsem si stanovila za hlavní cíl vytvořit komplexní pohled na otázku zastavení exekuce. První z dílčích úkolů, který jsem si určila, bylo posouzení současné právní úpravy zastavení exekucí s ohledem na aktuální vývoj celé problematiky. Dalším a zajisté neméně důležitým dílčím cílem mé diplomové práce bylo zhodnocení právní úpravy *de lege ferenda*.

Po zpracování této práce mám za to, že současná právní úprava zastavení exekucí je dostatečná. Nicméně s ohledem na stoupající počet exekucí v ČR a jejich zásah do každodenního života mnoha osob je s největší pravděpodobností změna této úpravy nevyhnutelná. Tuto skutečnost potvrzuje fakt, že tato oblast je předmětem neustálé diskusí nejen laické a odborné veřejnosti, ale je i námětem politických debat. V současné době se takto soustředí pozornost k novele OSŘ a EŘ, která je projednávána v Poslanecké sněmovně. Při hodnocení dopadu projednávané novely na zastavení exekuce v 5. kapitole této práce jsem si kladla otázku, zda by měla být schválena. Ačkoliv si tato novela klade za cíl odbřemenění celého systému od vícečetných a bezvýsledných exekucí, mám za to, že by tohoto cíle bylo dosaženo na úkor oprávněného. Po srovnání této oblasti se slovenskou právní úpravou, kde je nyní již účinná exekuční amnestie, lze českou novelu považovat za „zlatou střední cestu“. Ačkoliv otázka tzv. dvoukolejnosti stávající právní úpravy nebyla pro tuto diplomovou práci stěžejní, mám za to, že s ohledem na rychlost, efektivnost a jednoduchost celého systému by postačil pouze systém vymáhání pohledávek prostřednictvím soudních exekutorů dle vzoru Slovenské republiky.

V otázce právní úpravy *de lege ferenda* je namístě posoudit možnost posílení pravomocí soudního exekutora. Jak již bylo zmiňováno ve 2. kapitole této práce, rozhodování soudního exekutora o nesporných návrzích účastníků, je s ohledem na pravomoc soudního exekutora naprosto dostačující a její zvětšení by s ohledem na jeho zaměření na vymožení pohledávky teoreticky porušovalo právo účastníků na spravedlivý proces. I přes vše výše uvedené by možnou úpravou v této oblasti mohla být pravomoc soudního exekutora rozšířena, a to v případě, kdy může být exekuce zastavena i bez návrhu. Dle současné právní úpravy o zastavení exekuce rozhodne soudní exekutor bez návrhu, pokud s tímto zastavením souhlasí oprávněný. Soud má však pravomoc zastavit exekuci bez

návrhu i za situace, kdy oprávněný nesouhlasí. Dle mého názoru u nezpochybnitelných otázek, jako je např. promlčení práva, by soudní exekutor měl mít pravomoc řízení zastavit i přes nesouhlas oprávněného. Taková právní úprava by alespoň z části mohla zefektivnit celý proces a snížit jeho případnou časovou náročnost.

Doufám, že čtenář získal prostřednictvím této práce ucelenou představu o zastavení exekuce a bude mu nápomocná při studiu problematiky oblasti exekučního práva.

Resume

The topic of this diploma thesis is “The termination of a distraint.” This issue is currently being discussed, not only within the professionals, because it is more than a actual topic due to the current trend of debt and increasing the number of distraints. The diploma thesis is divided into 6 chapters and its systematics is conceived from general to special. The first chapter briefly acquaints the reader with the general execution, its historical development, legal regulations and essential terminology. I consider this chapter necessary, as its brief outline of the general issue will be used as a basis for understanding the specific adaptation of other chapters. The second chapter presents the actual suspension of execution and summarizes its procedural adjustment. The third chapter analyzes various reasons for stopping execution. The fourth chapter, which deals with the reimbursement of costs in case of suspension of execution, is, despite its shorter scope, an equally important chapter, because it is inseparably part of the issue of suspension of execution. In the fifth chapter are described and analyzed some of the current issues of suspension of execution. The sixth chapter summarizes the current sixth and Slovak legal regulations of the suspension of distraints. The last chapter has been included with regard to the common history of the Czech Republic with the Slovak Republic in the form of a single state unit, and deals, inter alia, frequent amendments to the important institutes.

After elaborating this work, I believe that the current legal regulation of suspension of execution is sufficient. However, given the number of distraints in the Czech Republic and their involvement in the everyday lives of many people, a change in this issue is inevitable.

Klíčová slova/ Keywords

Civilní soudní řízení/ civil procedure

Exekuční řízení/ execution proceedings

Exekuce/ distraint

Zastavení exekuce/ termination of a distraint

Seznam literatury a informačních zdrojů

Odborná literatura

- 1) DAVID, Ludvík; IŠTVÁNEK, František; JAVŮRKOVÁ, Naděžda; KASÍKOVÁ, Martina; LAVICKÝ, Petr a kolektiv. *Občanský soudní řád. Komentář. II. díl.* Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2009, 948 s. ISBN 978-80-7357-460-4.
- 2) DRÁPAL, Ljubomír; BUREŠ, Jaroslav a kol. *Občanský soudní řád: komentář.* Praha: C.H. Beck, 2009, 3344 s. ISBN 978-807-4001-079.
- 3) HAVLÍČKOVÁ, Blanka. *Kompendium judikatury/ EXE V. Exekuční proces.* 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, 200 s. ISBN 978-80-7552-256-6.
- 4) JIRSA, Jaromír a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha V (§ 251 až 376 OSŘ.): podle stavu k 1.4.2019.* 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, 632 s. ISBN 978-80-7598-378-7.
- 5) KASÍKOVÁ, Martina a ŠIMKA, Karel. *Exekuční řád: komentář.* 4. vydání. Praha: C.H. Beck, 2017, 1168 s. ISBN 978-807-4006-302.
- 6) KINCL, Jaromír; URFUS Valentin; SKŘEJPEK, Michal. *Římské právo.* 2. dopl. a přeprac. vyd. Praha: C. H. BECK, 1995, 386 s. ISBN 80-7179-031-1.
- 7) KURKA, Vladimír a SVOBODA, Karel. *Přehled judikatury ve věcech výkonu rozhodnutí a exekuce.* 2. aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013, 458 s. ISBN 978-807-4783-746.
- 8) LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský soudní řád (§ 251 až 376). Exekuční řád. Exekuční právo. Praktický komentář.* Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015, 556 s. ISBN 978-80-7478-988-5
- 9) SVOBODA, Karel. *Zastavení exekuce.* Praha: C.H. Beck, 2018, 287 s. ISBN 978-80-7400-640-1.
- 10) SVOBODA, Karel; SMOLÍK, Petr; LEVÝ, Jiří; ŠÍNOVÁ, Renáta a kol. *Občanský soudní řád. Komentář. 2. vydání.* Praha: C. H. Beck, 2017, 1627 s.
- 11) ŠÍNOVÁ, Renáta; KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ, Ingrid a kol. *Civilní proces. Řízení exekuční, insolvenční a podle části páté OSŘ.* 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2015, 359 s. ISBN 978-80-7400-600-5.

- 12) TRIPES, Antonín. *Exekuce v soudní praxi*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2006, 852 s. ISBN 80-7179-489-9.
- 13) WINTEROVÁ, Alena; MACKOVÁ, Alena a kolektiv. *Civilní právo procesní. Část druhá: Řízení vykonávací, řízení insolvenční*. 1. vydání. Praha: leges, 2015, 352 s. ISBN 978-80-7502-077-2.
- 14) WOLFOVÁ, Jitka; ŠTIKA, Martin. *Soudní exekuce*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, 336 s. ISBN 978-80-7552-427-0.
- 15) ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 3. aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2018, 622 s. ISBN 978-80-7380-714-6.

Právní předpisy

a) České právní předpisy

- 1) Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů.
- 2) Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- 3) Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- 4) Zákon č. 120/2001 Sb., o exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění
- 5) pozdějších předpisů.
- 6) Zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů.
- 7) Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů.
- 8) Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb., o postupech při exekuční a další činnosti, ve znění pozdějších předpisů.

b) Slovenské právní předpisy

- 1) Zákon č. 233/1995 Z. Z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov.

c) Další dokumenty legislativního charakteru

- 1) Důvodová zpráva k zákonu o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů ze dne 3. 4. 2001.
- 2) Důvodová zpráva k zákonu č. 139/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ze dne 16. 6. 2015.
- 3) Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ze dne 1. 7. 2019. Dostupné online z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=8&CT=545&CT1=0>.
- 4) Důvodová zpráva k zákonu, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. Z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákon, ze dne 23. 9. 2016.

Judikatura

- 1) Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 1. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2164/10.
- 2) Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 10. 3. 2009, sp. zn. III. ÚS 455/08.
- 3) Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 3929/2016.
- 4) Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 8. 1. 2019, sp. zn. III. ÚS 1336/18.
- 5) Rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 31. 7. 2008, sp. zn. 32 Cdo 2282/2008.
- 6) Stanovisko Nejvyššího soudu Československé republiky stanovisku ze dne 18. 2. 1981, sp. zn. Cpj 159/79.

- 7) Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 10. 1965, sp. zn. 7 Co 450/65.
- 8) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 19. 10. 2011, sp. zn. 20 Cdo 72/2011.
- 9) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 26 Cdo 2021/2015.
- 10) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 14. 9. 2015, sp. zn. 21 Cdo 30/2015.
- 11) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 14. 1. 2009 sp. zn. 28 Cdo 4531/2008.
- 12) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 14. 12. 2005, sp. zn. 20 CDo 2421/2004.
- 13) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 15. 10. 2009, sp. zn. 20 Cdo 3632/2007.
- 14) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 16. 12. 2004, sp. zn. 20 Cdo 1570/2003.
- 15) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 16. 8. 2016, sp. zn. 20 Cdo 3194/2016.
- 16) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 2. 5.2018, sp. zn. 20 Cdo 338/2018-97.
- 17) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 22. 9. 2015, sp.zn. 26 Cdo 1663/2015.
- 18) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23. 10 2007, sp. zn. 20 Cdo 642/2007.
- 19) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23. 11. 2005, sp. zn. 20 Cdo 324/2005.
- 20) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 25. 8. 2004, sp. zn. 20 CDo 1232/2004.
- 21) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26. 3. 2008, sp. zn. 20 Cdo 5293/2007.
- 22) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26. 2. 2002, sp. zn. 20 Cdo 2133/2001.
- 23) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 28. 2. 2017, sp. zn. 20 Cdo 1387/2016.

- 24) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 28. 3. 2012, sp. zn. 20 Cdo 2432/2010.
- 25) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 3. 5. 2005, sp. zn. 20 Cdo 2861/2004.
- 26) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 31. 10. 2006, 20 Cdo 1062/2005.
- 27) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 31. 10. 2006, sp. zn. 20 Cdo 1062/2005.
- 28) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 31. 10. 2006, sp. zn. 20 Cdo 1062/2005.
- 29) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 6. 1. 2011, sp. zn. 20 Cdo 4376/2010.
- 30) Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 10. 11. 2011, sp. zn. 20 Cdo 109/2010
- 31) Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. 12 Cmo 496/2008.

Odborná periodika:

- 1) HRABALOVÁ, Rita. *Exekuce společného jmění manželů a obrana manžela povinného*. Komorní Listy, 2017, č. 13.
- 2) JUŘÁTKOVÁ, Petra; PINKAVOVÁ, Zdena. *Možnosti obrany třetích osob proti neoprávněnému zásahu do jejich vlastnického práva*. Komorní listy, 2017, č. 1, s. 9.
- 3) KOLESÁROVÁ, Stanislava. *Zrušenie duality*. Komorní listy, 2011, č. 2, str. 4.
- 4) MAXA, Hubert. *Zastavení exekuce a postup dle § 271 OSŘ*. Právní rozhledy, 2017, č. 13-14, s. 484.

Jiné a internetové zdroje:

- 1) KOSTKOVÁ, Martina. *Komentár k zákonu č. 233/2019 Z. Z., o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov*, [online] Datum aktualizace 19. 9. 2019 [cit. 30. 3. 2020]. Dostupné z: <https://www.exekucie.uad.sk/33/komentar-k-zakonu-c-233-2019-z-z-o-ukonceni-niektorych-exekucnych-konani-a-o-zmene-a-doplneni-niektorych-zakonov->

uniqueidmRRWSbk196FPkyDafLfWAHutKeeOhrVwidM_H8eRJSrMw6jFs_4Oxw/?uri_view_type=4.

- 2) MÁDR, Jaroslav. Komentář k ustanovení § 262b OSŘ, Systém ASPI. [cit. 15. 2. 2020] Dostupné z:
<https://www.noveaspi.cz/products/lawText/13/40/1/2?rem=ob%C4%8Dansk%C3%BD%20soudn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d>.
- 3) JIRMANOVÁ, Miroslava. Komentář k ustanovení § 344 OSŘ, Systém ASPI. [cit. 18. 2. 2020] Dostupné z:
<https://www.noveaspi.cz/products/lawText/13/13000/1/2?rem=ob%C4%8Dansk%C3%BD%20soudn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d>.
- 4) BERAN, Vladimír. Komentář k ustanovení § 290 OSŘ, Systém ASPI. [cit. 20. 2. 2020] Dostupné z:
https://www.noveaspi.cz/products/lawText/13/40/1/2?rem=ob%C4%8Dansk%C3%BD%20soudn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d#c_58
- 5) LAVICKÝ, Petr. Komentář k ustanovení § 44 OSŘ, Systém ASPI. [cit. 15. 2. 2020] Dostupné z:
<https://www.noveaspi.cz/products/lawText/13/209/1/2?rem=ob%C4%8Dansk%C3%BD%20soudn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d>.
- 6) IŠTVÁNEK, František. Komentář k ustanovení § 79 OSŘ, Systém ASPI. [cit. 10. 2. 2020] Dostupné z:
https://www.noveaspi.cz/products/lawText/13/13000/1/2?#c_153681.

Přehled zdrojů použitých zákonů, důvodových zpráv a judikatury:

- 1) <https://www.beck-online.cz>
- 2) <http://kraken.slv.cz>
- 3) <http://nalus.usoud.cz>
- 4) <http://www.nsoud.cz>
- 5) <http://www.psp.cz>